

Ponedjeljak, 2. septembar 2002.
Svedok Behar Hadžiavdiju (Behar Haxhiavdiju)
Svedok Izet Krasnići (Izet Krasniqi)
Svedok Mehdi Gerguri (Mehdi Gerguri)
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bišvu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, proističući iz odluka koje smo skoro dobili, kao i na osnovu jednog ili dva druga događaja, ima nekoliko, dosta minornih ili veoma minornih administrativnih pitanja koja bih želeo da pokrenem. Kad pogledam koliko je tih pitanja i vidim da bih za jedno od njih želeo da dobijete nacrt molbe na razmatranje, molbe koja nam ažurira situaciju sa svedocima, da li mogu da vam se obratim u vezi s ovim kasnije ovoga jutra, na početku ili na kraju jedne od pauza?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Mislio sam da se time bavim sada, ali smatram da je bolje ako se pozabavim time kasnije.

SUDIJA MEJ: Dok mi je na umu, dozvolite mi da spomenem nešto šta razmatramo: raspored rada. Ako završimo ovaj deo ranije nego što smo mislili, a čini se da hoćemo, onda bismo bili skloni da predložimo da krenemo sa Bosnom i Hrvatskom.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, zahvalan sam za potvrdu pozicije koju ste izgovorili već ranije. Moje najbolje procene u ovom momentu su da ćemo verovatno da završimo sledećeg ponedeljka ili utorka, a ja radim, kao što ste ranije naznačili, da će početak dala koji se odnosi na Hrvatsku biti za dve nedelje od krajnjeg datuma.

SUDIJA MEJ: Molim vas da sada uvedete svedoka. Molim pravnog referenta da nam se obrati. Molim da svedok da svečanu izjavu.

(Pretresno veće se savetuje)

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SAKSON

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da bih pomogao publici koja ne govori albanski, pripremio sam papir na kom je tačno ispisano ime ovog svedoka. Gospodine, da li je vaše ime Behar Hadžiavdiju (Behar Haxhiavdiju)?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Hadžiavdiju, da li ste rođeni 24. juna 1960. godine u Đakovici (Gjakove) na Kosovu?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: 15. aprila 1999. godine, da li ste dali izjavu predstavniku Tužilaštva o događajima kojima ste bili očevidac i koje ste doživeli na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 7. maja 2001. godine dali dodatnu izjavu predstavniku Tužilaštva o događajima kojima ste bili očevidac na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: 17. januara 2002. godine, u zemlji u kojoj sada živite, da li vam je predočena kopija ove izjave koju ste ranije dali Tužilaštvu, na jeziku koji razumete, u prisustvu predstavnika Tužilaštva i osobe koja je bila kvalifikovana da bude svedok prilikom potpisivanja vaše izjave?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste tom prilikom potvrdili da su kopije vaše izjave istinite?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, u ovom trenutku bih zamolio da se izjave gospodina Hadžiavdijua uvedu u spis u skladu sa Pravilom 92bis. Međutim, pre nego što dobijemo brojeve, ja bih zamolio da pređemo na privatnu sednicu, vrlo kratko, da bismo razgovarali o nečemu što se odnosi na zaštićenog svedoka.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici. Originalna verzija će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 303 pod pečatom, prva redigovana verzija je 303(A), a redigovana verzija za javnost će da bude 303(B).

TUŽILAC SAKSON: Hvala, časni Sude. Časni Sude, Behar Hadžiavdiju je kosovski Albanac, musliman, star 42 godine koji je pre događaja 1999. godine bio komercijalista u "Vinariji" u opštini Đakovica. Uveče, 1. aprila 1999. godine, gospodin Hadžiavdiju, njegova supruga i troje male dece su bili na imanju kod šuraka gospodina Hadžiavdijua, Ljuljuzima Vejše (Lulezim Vejsha) koje se nalazi u ulici Miloša Gilića broj 157. Drugi članovi porodice su potražili skloni-

šte na istom imanju. U podrumu tog imanja bila je bilijarska sala i deca i žene su noću spavali u tom podrumu. Muškarci su stražarili i spavali u kući. Muškarci su uradili plan kako da pobegnu sa imanja u slučaju da srpske snage pokušaju da provale. Verovalo se da će srpske snage možda da napadnu muškarce, kosovske Albance, a da neće da naude ženama i deci. Tako su gospodin Hadživdiju, njegov šurak Ljuljezim Vejša i gospodin Hani Hodža (Hani Hoxha) isplanirali rutu bega, ako to bude potrebno. Uveče 1. aprila, 21 osoba je spavala u podrumu i sve su to bile žene i deca sa izuzetkom Hisena Gašija (Hysen Gashi), koji je bio mentalno oboleo. Odmah nakon ponoći, gospodin Hadživdiju je čuo pucnjavu iz vatrenog oružja, vrlo specifičan metalni zvuk koji se čuje kada se stavlja metak u pušku i repetira puška. Gospodin Hadživdiju se vratio u kuću i probudio svog šuraka. Oni su čuli glas na srpskom jeziku koji je rekao: "Otvori vrata", i onda su čuli vozilo koje pokušava da provali kapiju. Gospodin Hadživdiju i Ljuljezim Vejša su pobegli svojom rutom bega i napustili imanje. Proveli su ostatak noći tako što su se krili u jednoj drugoj kući. Mogli su da čuju zvuke pušćane vatre i eksplozije i da vide da kuće gore. Ujutro 2. aprila gospodin Hadživdiju se vratio na imanje Vejša i video zgarište. Saznao je da su pripadnici srpske policije ubili njegovu ženu i troje dece kao i ostale članove njegove šire porodice koji su se sklonili u podrum prethodne noći. Kasnije tog dana, gospodin Hadživdiju se pridružio konvoju i otišao u Albaniju (Albania).

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dali ste dve izjave različitim istražiteljima, jednu 15. aprila 1999. godine, a drugu dve godine kasnije 7. maja 2001. godine. Je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas da li je vaša prva izjava potpunija i bliža istini, obzirom na to da ste je dali neposredno posle događaja o kojima govorite?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Obe su iste, samo sa malim izmenama, jer sam izjavu dao nakon dužeg vremenskog perioda i moguće je da su neke stvari zaboravljene ili sam ih jednostavno prevideo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je vaš otac dao izjavu istražiteljima dva dana posle vaše druge izjave, 9. maja 2001. godine, istom istražitelju kom ste vi dali izjavu, je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Molim vas, možete li da ponovite pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je vaš otac dao izjavu dva dana posle vaše druge izjave, 9. maja 2001. godine, istom istražitelju?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, koliko je meni poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste se nalazili 2. aprila 1999. godine oko ponoći?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Bio sam u kući Vejša, brata moje žene. Tamo sam bio u to vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj prvoj izjavi tvrdite kako ste bili na straži, posmatrali i čekali. Ko je bio na straži?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Svi smo bili tamo, svi smo bili budni i držali smo stražu u slučaju da se nešto desi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u svojoj drugoj izjavi navodi se kako ste oko ponoći izašli iz kuće da biste preko zida proverili šta se događa u susedstvu. Sada mi odgovorite, molim vas, šta je tačno? Da li ste bili na straži ili ste izašli da biste preko zida pogledali šta se događa u susedstvu? Šta je tačno od toga?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To je isto istina. Iz dvorišta, čuo sam zvuk automatske puške i sada da li sam bio na straži u dvorištu ili kući, to je isto, to je isti incident.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 1, u drugom pasusu vaše prve izjave vi tvrdite kako ste čuli buku kako neko kolima pokušava da probije kapiju, da li je to tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da. Nakon što sam čuo zvuk automatske puške, odnosno punjenje automatske puške, vratio sam se u sobu da informišem Hanija i Ljuljezima da se nešto dešava i onda su oni provalili kapiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u prvoj izjavi kažete da ste čuli buku, kako neko kolima pokušava da probije kapiju, a u svojoj drugoj izjavi kažete kako ste čuli zvuk punjenja oružja, a pošto ste ušli u kuću čuli ste kako neko na srpskom viče: "Otvori vrata". Šta ste, u stvari, čuli? Opišite mi šta ste čuli.

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Kao što sam već rekao, čim sam čuo punjenje oružja, otišao sam u sobu i nakon toga je provaljena kapija. U stvari, auto je samo pokušao da provali kapiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u kojoj kući ste se tada nalazili?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Bili smo u kući Vejša. To je dvorište u kom se nalaze dve kuće. Jedna kuća ima podrum, a druga je obična kuća u kojoj smo sedeli tokom dana. Mi smo tamo proveli ceo svoj život.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je pored vas bio u kući?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Osim članova naših porodica koji su bili u podrumu, u ovoj običnoj kući smo bili Hodža i ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A žena i deca, u trenutku kad ste bežali iz kuće, bili su u drugoj kući, u podrumu, je li tako? Da li sam vas dobro razumeo?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Molim vas, ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde su se nalazili žene i deca u trenutku kad ste vi bežali iz kuće?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Oni su bili u podrumu druge kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Hadžiavdiju, vi u svojoj prvoj izjavi navodite kako ste iz kuće pobjegli zajedno sa Ljuljezimom i Hani Hodžom?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pobjegli ste kroz unapred pripremljene rupe na zidu, je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj drugoj izjavi, na trećoj strani u petom pasusu, vi navodite drugačije, tvrdite kako ste pobjegli kroz prozor spavaće sobe, pa ste potom preskočili zid i otišli u obližnju kuću. Šta je sad tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To je ista verzija. Ja sam bio u sobi i onda smo izašli iz spavaće sobe i preskočili zid, a zid je bio delom razoren, jer mi smo to pripremili da bismo mogli da pobegnemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj prvoj izjavi kažete kako je Hani išao za vama, dok u drugoj izjavi vi tvrdite kako Hanija više niste videli sve do jutra. Da li je on bio sa vama ili nije?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Nije tačno. Nakon što smo pobjegli, Hani je nekako zaostao, dok smo Ljuljezim i ja bili stalno zajedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Tvrdite da ste se sakrili u obližnjoj kući. Koliko je ta kuća bila udaljena od kuće iz koje ste pobjegli?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Oko 500 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači pola kilometra ste otišli odatle. Pa meni tu nije jasno nešto da vi u svojoj izjavi tvrdite kako ste prošli kroz nekoliko dvorišta i sakrili se u kući koja nije bila nastanjena, a maločas kažete u obližnjoj kući i sad kažete pola kilometra udaljenoj od kuće iz koje ste pobjegli. Šta je, u stvari, tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To nije ništa sporno. Da biste prešli 500 metara, morate da prođete kroz nekoliko dvorišta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste vi, pošto ste bili, kako kažete u obližnjoj kući, čuli nešto u toku te noći pre nego što ste se vratili svojoj kući? Jer vi kažete u prvoj izjavi kako ste se ujutro vratili vašoj kući i našli je spaljenu. Šta ste vi čuli u toku noći, šta se događalo?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ništa nisam čuo, ali pošto je bilo jako mračno, primetili smo da neke kuće gore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u svojoj drugoj izjavi malo drugačije, maločas kažete ovo šta sam vam citirao, kako ste se ujutro vratili kući i našli je "spaljenu, a u drugoj, dok sam se približavao video sam da kuća gori, odnosno da se dimi". Odgovorite mi u kojoj kući se nalazila vaša žena i deca?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Oni su spavali u podrumu. Iz podruma prema izjavi svedoka koji je doživeo taj incident, on kaže da su ih izveli, izveli iz podruma i odveli do kuće, kuće u kojoj smo se nalazili Ljuljezim i ja, to jest, do obične kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi se pozivate na izjavu koju je dao... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)... je li tako? Recite mi, pošto mi niste odgovorili...

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude...

SUDIJA MEJ: Da, biće redigovano. Nema potrebe da se pozivate na tu izjavu. Vi to znate. Da. Samo se bavite onim šta je svjedok ustanovio. Gde ste našli svoju ženu i decu ili gde ste ih videli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ja vas pitam...

SUDIJA MEJ: Nemojte, molim vas, da prekidate. Dozvolite svjedoku da da svoj iskaz.

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Časni Sude, prema izjavi osobe koja je preživela, ja sam ih pronašao na upravo onom mestu gde mi je rekao da se nalaze, upravo onako kako je opisao. Ubijeni su na pragu moja tašta, moja žena, moj sin, dok su ostale osobe pogubljene u drugoj prostoriji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ako sam dobro razumeo vašu izjavu, oni su, pitao sam vas u kojoj kući su bili vaša žena i deca, u vašoj ili u Vejšinoj kući?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: U Vejšinoj kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U prvoj izjavi, kad opisujete povratak, vi kažete: "Nije mi bila važna kuća, već sam se brinuo za članove porodice." Da li vi to sad govorite o vašoj ili Vejšinoj kući?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Govorim o Vejšinoj kući, jer u tom trenutku nije bilo bitno čija je kuća. Ono šta je bilo važno je to da ljudi koji su tamo ostali prežive.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali ja tu hoću da neke stvari razjasnim, jer kažete u drugoj izjavi: "Ušao sam u Vejšinu kuću koja je bila puna krša, koja je gorela". Šta je tačno, čija je kuća gorela, u čiju ste kuću ušli? Dakle, iz ovoga šta ste rekli u Vejšinu, je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ali te kuće su bile u istom dvorištu. Sve o čemu mi govorimo vezano za događaj o kome se radi, desilo se u istom dvorištu. U stvari, podrum gde se porodica nalazila, na mestu gde, u podrumu gde su oni spavali, bilo je uda-

ljeno, u stvari, samo tri metra od kuće gde su normalno boravili tokom dana, normalne kuće. Ja sad govorim o kući Vejše koja je, takoreći, zajedničko vlasništvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da ste tom prilikom razgovarali sa Drenijem Čakom (Dreni Caka), koji vam je rekao da su srpski policajci pobili vaše najbliže, pa zapalili. Je li to tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Možete li to da ponovite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem da u svojoj drugoj izjavi vi kažete o tom slučaju u razgovoru sa Dreni Čakom koji je tada vama rekao da je Srbin, policajac ušao u podrum, pobio vaše najbliže i najdraže i zapalio kuću. Da li je to tačno?

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, ako gospodin Milošević odabere da kao glavnu liniju svog unakrsnog ispitivanja uzme testiranje detalja iz zapisnika izjava svedoka, to je njegovo pravo. Međutim, Tužilaštvo bi jedino zamolilo da se to čini kako treba. Poslednje pitanje optuženog bilo je sledeće. Rečeno je da je prema iskazu jedne konkretne osobe srpska policija došla u podrum, ubila vaše najdraže i zatim zapalila kuću. Međutim, taj paragraf, a to je prvi paragraf na strani 4 druge izjave gospodina Hadžiavdije, to ne stoji u tom paragrafu. U tom paragrafu stoji: "On mi je rekao da je srpska policija došla u podrum, uvela ih u kuću i ubila ih". Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morate da budete pažljivi i da kažete ono šta tačno piše u izjavi. Gospodine Hadžiavdiju, čuli ste šta je sada zastupnik Tužilaštva pročitao. Rečeno je da ste vi razgovarali sa nekim i da vam je ta osoba rekla da se on nalazi u podrumu sa drugim ljudima i da je rekao da je "srpska policija došla u podrum, da je te ljude odvela u kuću i tamo ih ubila". Da li vam je ta osoba to rekla?

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Da.

SUDIJA MEJ: I kad je spominjao dolazak u podrum, recite na koji je to podrum mislio?

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Časni Sude, porodica je spavala u podrumu i taj svedok kaže da su oni došli, probudili moju porodicu, sve ih odveli u kuću, u onu kuću gde su obično živeli tokom dana i tamo su ih pogubili.

SUDIJA MEJ: A ta kuća je kuća koju zovu "Vejšina kuća". Da li je to tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Da. To je imovina porodice Vejša.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, u vezi sa ovim prigovorom, ja citiram ono šta sam maločas spomenuo, samo da vam pokažem da sam citirao tačno. Piše sasvim jasno: "Onda sam razgovarao sa..." tom osobom kojoj je ime redigovano, "on je sa svima ostalima bio u podrumu. Rekao mi je da su srpski policajci došli u podrum, odveli ih u kuću i pobili ih. On je ispričao da su policajci ubili drugu ženu", i tako dalje, ali ovo šta sam citirao, citirao sam tačno. Dakle, to smo konstatovali. Međutim, u svojoj prvoj izjavi, ovo sam citirao drugu, vi nigde ne pominjete tu osobu kojoj sad u javnoj sednici ne spominjemo ime, već izjavljujete da vam je vaš bivši komšija, čije je ime redigovano, dva dana po vašem dolasku u Tiranu (Tirana), dakle, kaže se dva dana po vašem dolasku u Tiranu ispričao ko i kako vam je pobio porodicu. Šta je sad tačno, gospodine Hadžiavdiju?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Obe izjave su tačne i obe se odnose na isti događaj. Pre svega, budući da sam ja bio veoma ljut i veoma tužan zbog onoga šta se dogodilo, otišao sam tamo kako bih potvrdio to šta se dogodilo. Nekoliko dana kasnije susreli smo se u Tirani i tamo sam čuo detalje o tome ko je počinio taj zločin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj prvoj izjavi, na trećoj strani u šestom pasusu: "Prema onome šta mi je ispričao", mislite na komšiju koga ste sreli u Tirani, "mislim da se desilo sledeće". Dakle, prema onome šta vam je on ispričao, taj komšija u Tirani, vi mislite da se desilo sledeće, pa onda objašnjavate: "Srpska policija i civili su izveli članove moje porodice iz podruma kuće Vejša, brata moje žene, streljali su ih i onda zapalili kuću. Neki su koristili revolvere, drugi automatsko oružje. Jedno od dece, Sihana Vejšu (Sihan Vejsha), starog šest godina, gonili su do kredenca, gde su ga ubili i spalili". Onda je redigovano nešto. Tu je preskočeno, pa je valjda taj ispričao da je jedan od policajaca rekao: "Pobili ste ih dovoljno, idemo dalje". Onda opet kažete: "Mislim da su svi bili u uniformama". Gotovo godinu dana ranije svi su muškarci, Srbi, nosili ili dobili uniforme i tako dalje. Znači, zaključak o tome šta se i kako se desilo, vi izvodite iz onoga šta vam je rekao vaš bivši komšija. Je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Istina je ono šta sam opisao i to dobro opisao. Ja ne znam tačno kakav je prevod, koliko ja vidim vi imate malo drugačiji prevod. Ja sam već rekao, 2. aprila susreo sam osobu koja je preživela i koja je ranjena. On mi je rekao kako su se događaji odvijali, kako je došlo do toga da su moja deca ubijena. Isto kako su ubili jednu mladu ženu i jednu staricu. Međutim, u izjavi kao što ste vi i rekli stoji: on je prepoznao ljude, on je video da ti ljudi nose uniforme. Međutim, kad je reč o većim detaljima, na primer da nije mogao da govori jer je iskrvario, pa mu je trebala lekarska pomoć i ja sam otrčao da potražim medicinsku pomoć. Nekoliko dana kasnije sreli smo se ponovo u Tirani i on mi je tada dao više detalja i tada je identifikovao osobe koje su učinile to krivično delo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, recite mi da li je tačno ono šta navodite u svojoj prvoj izjavi, da je ta osoba, čije ime sad ne pominjemo, sa svima ostalima koji su pobijeni navodno bio u podrumu, kako bi to samo po tom osnovu mogao da vam ispriča? Je li on bio u podrumu?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Bio je zajedno sa svim ostalim članovima porodice koji su spavali u podrumu. Odatle su ih poslali u tu kuću, odveli u tu kuću i tamo ih pogubili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li vam je ispričao kako je on preživio?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je on uspeo da preživi, ako su ih oni izveli iz podruma, streljali ili ih ubili tu? Kako je on preživio?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ranjen je u levu ruku, imao je sreće da je preživio. To morate njega da pitate kad se s njim suočite, ukoliko bude prilike za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u svojoj prvoj izjavi, na trećoj strani vi navodite imena nekoćine ljudi kao lica koja su te večeri stajali pijani pored kuće u kojoj su se nalazili vaši najbliži. Je li to tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To je tačno, to se zasniva na onome šta mi je jedna druga osoba rekla, osoba koja živi pred Vejšinom kućom i koja je odatle mogla da posmatra sve što se dešavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko sam shvatio vi o tome zaključujete na osnovu činjenice da je preko puta valjda neki bife bio, pa su tu bile na prozorskim daskama flaše od piva ili šta, je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ima tamo mnogo kafića. Međutim, nijedan nije bio otvoren zbog policijskog časa. U stvari, ceo grad je bio paralizovan. Niko nije mogao da otvori prodavnice niti bilo šta drugo. Oni su jednostavno imali stvari sa sobom, ono šta im je bilo potrebno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li smatrate da je dovoljno na osnovu činjenice da je neko, na primer, u blizini pio

pivo i ostavio flaše na nekoj prozorskoj daski da se zaključí da su ti isti ljudi ulazili u vašu kuću, pobili porodicu i tako dalje?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, tačno je, oni su videli te ljude i ti ljudi koji su bili tamo napolju, oni su identifikovani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko ih je identifikovao, da li je isto to lice o kome stalno govorite ili ih je neko drugi identifikovao? To vam je on ispričao u Tirani. Je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Osoba koja mi je to rekla u Tirani rekla mi je ko je tamo bio te noći. Dakle, osobe koje su počinile zločin nad mojom porodicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je sve ta jedna osoba koju citirate?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, to nije ista osoba. To je ova druga osoba, osoba koja je živela ispred Vejšine kuće i ta je osoba identifikovala osobe koje su se nalazile pred kafićem te noći i koje su kasnije ušle u kuću i počinile zločin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta osoba je videla osobe pred kafićem, ali ta osoba nije videla da su te osobe bilo koga ubile, one su pile pivo, koliko ja shvatam, pred kafićem?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, gospodine Hadžiavdiju. Gospodine Miloševiću, to je nešto o čemu ćemo mi morati da donesemo odluku. Mi imamo ovde iskaz svedoka o tome, on nam je rekao šta mu je rečeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, međutim, u vašoj drugoj izjavi na četvrtoj strani, u devetom pasusu, tu za smrt svoje žene i dece direktno okrivljujete gradonačelnika Đakovice Stojanovića. Zašto sad njega okrivljujete? Je li možda i on viđen od nekoga od vaših svedoka da ide tamo da pobije vašu porodicu?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, on nije viđen kako ih ubija. Međutim, kako da to kažem, on je sve to isplanirao ili, bolje rečeno, on je osoba koja je dozvolila da se sve to događa u gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, na osnovu činjenice da se u gradu desilo ubistvo, vi cenite da je odgovoran predsednik opštine. Je li tako, gospodine Hadžiavdiju?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad ste vi došli u kuću Vejšovih, jeste li vi videli ubijene?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Nisam mogao da vidim ljude koji su tamo bili ubijeni. Ništa nije ostalo. Kad sam ja tamo otišao, mogao sam da vidim tek neke komadiće mesa, ono šta je ostalo od spaljenih leševa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste videli tela, na primer Hisena Gašija tog jutra kad ste se vratili u kuću?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Video sam Gašija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je izgledalo telo Gašija?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Samo leš Hisena Gašija bio je malo bolje očuvan od drugih. Drugi se nisu mogli identifikovati, a leš Gašija, samo se levi deo tela mogao identifikovati kao leš. Inače stopala, noge i ruke, to je bilo u potpunosti spaljeno, čak i kosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Hadžiavdiju, da li je to šta ste opisali moglo da bude učinak neke bombe?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ni na koji način, jer Vejšina kuća, krov te kuće je odmah do jedne srpske kuće, a ni najmanji prozor do te druge kuće nije bio razbijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije dokaz. Ja vas pitam za kuću koju gledate, koju ste videli da vam je stradala porodica, da li je ona mogla da strada od bombe?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, jer, kao što sam već rekao, ta srpska kuća nalazi se pola metra od Vejšine kuće, a na toj kući nije bilo nikakve štete. Zidovi i kuća su bili oštećeni vatrom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li kuća imala krov kad ste ušli u nju?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to, da li vas navodi na pretpostavku da je možda ipak pogodila bomba?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, nikako to nije moguće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To isključivo zato što ova druga kuće do nje nije oštećena?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To je jedan od načina da se pokaže. Međutim, kao što sam već rekao, zidovi kuće bili su netaknuti, svi, osim jednog koji se srušio, a unutra je sve zapaljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je Đakovica bombardovana stalno počev od 24. marta 1999. godine?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, ne, ja sam tamo bio u to vreme i prva bomba NATO bačena je na kasarnu. Nakon toga više nije bilo bombardovanja, 2. aprila sam prešao na albansku teritoriju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vi tvrdite da nije bilo bombardovanja osim jednom, jedan, jedini put kada je gađana kasarna i tvrdite da Đakovica nije bombardovana? Je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Dokle god sam ja bio tamo, prema onome šta sam ja iskusio, mogu da kažem da sam video samo to jedno bombardovanje. Ja ne znam za nekakvo drugo bombardovanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste vi napustili Đakovicu? 3. aprila, je li tako?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: 2. aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači samo da preciziramo da vi tvrdite da nije bilo bombardovanja od 24. marta do 2. aprila, nikakvog, osim te jedne bombe na kasarnu?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, kao što sam već rekao, videli smo samo bombardovanje kasarne i nisam video ni primetio nikakvu drugu veliku eksploziju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi način na koji je stradala porodica, odnosno to da su vam to uradili Srbi, policajci i civili, kako vi ovde kažete, isključivo zasnivate na tom svedoku čije se ime ne pominje i nemate nikakve druge elemente da to tvrdite kako su oni stradali?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, svedok koji je bio tamo kada su ih izveli iz podruma je to potvrdio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je taj jedini svedok na koga se vi pozivate i čije ime je redigovano. Je li tako?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate još jedan minut i to je vreme za vaše poslednje pitanje.

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA MEJ: Gospodine Hadžiavdiju, nema potrebe da ponavljate, mi smo čuli vaše svedočenje. Optuženi ima pravo na još jedno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste radili kao direktor u preduzeću u Đakovici i bili tretirani kao ugledan građanin celo vreme do rata. Šta je mogao da bude motiv da neko upadne u vašu kuću i pobije vam porodicu? Šta je mogao da bude motiv? Da li ste vi o tome razmišljali da biste onda procenili ko bi to mogao da uradi?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Vi imate zločince u Srbiji, vi to sami možete vrlo lako da ustanovite. Ja nemam nikakvog razloga da to radim.

SUDIJA MEJ: Da li prijatelji suda imaju pitanja?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, uvažene sudije. Gospodine, vi ste čuli malopre da je tužilac Sakson (Saxon) čitajući što se vi izjavili naveo da ste vi njima kazali da ste te noći čuli eksplozije. Da li je to tačno?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Molim vas, ponovite pitanje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste te noći čuli bilo kakve eksplozije onako kako je gospodin Sakson malopre rekao da ste vi to izjavili? Možda ste im vi to rekli? To se ne spominje u vašoj izjavi, ali gospodin Sakson je malopre pročitao nešto što se tiče toga, da ste vi možda njima sada u razgovoru rekli da ste čuli te noći i eksploziju? Da li ste čuli eksplozije ili niste?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, Sakson nije rekao da je bilo eksplozija, a ja sam rekao da te noći uopšte nije bilo eksplozija, samo sam video plamen koji se dizao iz kuće u kojoj sam se ja nalazio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja moram da ponovim da sam ja ipak čuo da je to gospodin Sakson rekao. Međutim, ne insistiram.

SUDIJA MEJ: Ne, molim vas, nemojte. To samo zbunjuje svedoka.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nemam nameru, gospodine Mej (May), da zbunjujem svedoka. Svedok je u svom iskazu, prvom iskazu koji je dao 15. aprila 1999. godine, rekao da je NATO počeo sa vazдушnim napadima i da je to potrajalo pet ili šest noći, dakle, da je pet ili šest noći uzastopce, kako ste kazali ranije, NATO bacao bombe na Đakovicu. To je drugi pasus vaše prve izjave.

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, bombardovanje je počelo 24. marta, a ne 15. aprila, ali kao što sam rekao, ja sam samo čuo ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nisam ja rekao 15. aprila, 15. aprila 1999. godine ste dali iskaz, a vi ste rekli da je NATO počeo bombardovanje i kad je počelo bombardovanje da je to pet ili šest noći uzastopce bombardovano. Drugi pasus vaše prve izjave.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću, šta pokušavate da postignete ovim unakrsnim ispitivanjem? Možete li da nam to objasnite, molim vas?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Sudija Mej, malopre, na pitanja gospodina Miloševića rekao je svedok da su te bombe padale, a sada da je bačena samo jedna bomba, a i njegov otac je takođe rekao da su pet ili šest noći uzastopce padale bombe, a i on je rekao u svom prvom iskazu ne da je pala samo jedna bomba, nego da je bombardovanje bilo pet ili šest noći uzastopce.

SUDIJA MEJ: U redu, možete li da nam pomognete, gospodine Hadžiavdiju, recite nam koja je od tih priča istinita?

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Da, bombardovanje, uopšteno govoreći je počelo, ali nakon što je bombardovanje počelo, pojačan je teror svake noći. Ja ne znam šta je moj otac rekao, jer ja tada nisam bio blizu svog oca, ali 24. ja sam čuo samo tu jednu bombu. Možda je bilo drugih bombi koje su pale izvan grada, koje mi nismo uopšte čuli.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dakle, mogu da zaključim da ste samo jednu bombu čuli i ništa više?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A onda ste u drugoj izjavi 7. maja 2001. godine, to je u engleskoj verziji druga strana zadnji pasus, takođe govorili da je bombardovanje počelo nedelju dana pre 1. aprila, a u zadnjoj rečenici ste rekli da tokom dana niko nije silazio u podrume, odnosno tokom dana bili ste

u porodičnim kućama, a noću ste silazili na spavanje u podrume u Vejšinoj kući. Da li je to činjeno zbog toga što je NATO uglavnom bombardovao noću, što je bila notorna činjenica da su NATO bombe padale samo noću i da se zato silazilo u podrume?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, to nije bio razlog, ali svi su kreveti bili dole da bismo tamo spavali noću, a dane smo provodili u običnim kućama, živeli relativno normalno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko daleko od Vejšine kuće do vaše kuće se nalazio podrum vaše kuće koji je bio podesan da provedete noć?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Moja kuća nije imala podrum.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I još jedno pitanje: da li ste bili u stanju da pogledate u Vejšinu kuću posle svega onoga šta se dešavalo?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, zato što nisam bio tamo uopšte.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kuća je bila zaključana?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Kuća je bila totalno demolirana, uključujući krov i sav sadržaj iznutra. Sve je bilo u potpunosti izgorelo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Još jedna stvar. Ranije ste rekli da ste rekli da ste ulazili unutra u kuću. Ne?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ulazio sam u dvorište.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala vam. Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SAKSON

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Hadžiavdiju, zašto ste najpre odlučili da odete u kuću brata vaše supruge, u kuću gospodine Vejše koja je u ulici Miloša Gilića?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Zato što je moja kuća bila stara, izgrađena pre 50-60 godina i nija bila sigurna, jer nije imala podrum. I mi smo mislili da će ljudi iz Čabrata (Cabrat) da dođu i da napadnu naše kuće. Mi se nismo osećali bezbedno, zato smo odlučili da odemo do kuće Vejše.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Kada kažete "ljudi iz Čabrata" možete li da budete određeniji? Na koga se to odnosi?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Mislim na vojsku i policiju koja je smestila svoju tešku artiljeriju na Čabrat-brdu.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: A vaša kuća je bila blizu Čabrat-brda?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Kada kažete "vojska", vi mislite na srpsku vojsku?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: U redu. Gospodin Milošević je sugerisao da je kuća vašeg šuraka pogođena bombama i to NATO bombama. Voleo bih da pogledamo fotografije, ako može? Molim da se podele kopije fotografija. Biće, nadam se, dovoljno kopija. Da li bismo mogli da stavimo fotografije na grafoskop, kako bi svi mogli da vide o čemu je reč? Hvala. Gospodine Hadžiavdiju, da li prepoznajete ovu fotografiju?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, to je ulica Miloš Gilića.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Možete li, molim vas, da uzmete neku olovku ili nešto i da nam pokažete imanje vašeg šuraka, gospodina Vejše, gde se sklonila vaša porodica i drugi 1. aprila?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Porodica se sklonila ovde u ovu zgradu, koja je bila jaka i sagrađena od čvrstog materijala. Ovde je bio podrum. Odatle su ljude odveli i doveli ih do ove kuće ovde.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li je to bila kuća vašeg šuraka, gospodina Vejše?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da. To je čitavo imanje porodice Vejša, u okviru ova četiri ugla.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Možete li, molim vas, da uzmete olovku ili ako nemate, uzmite moju i da nacrtate strelicu i napišete slovo "B", tako da pokazuje na podrum gde su se žene i deca sklonili.

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ovo je bio podrum, a ovo je bila kuća u kojoj su ljudi normalno živeli tokom dana.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li biste stavili slovo "H", što je prvo slovo za kuću na engleskom, na to mesto? Hvala vam, gospodine Hadžiavdiju. Da li ova fotografija oslikava ulicu Miloša Gilića pre rata 1999. godine ili posle?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ovde je prikazana ulica posle rata ili posle svih događaja koji su se desili.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Hadžiavdiju, ja znam da su brojni članovi vaše familije, vaši rođaci, dakle živeli u kući u ulici Miloša Gilića. Da li ste imali priliku da posetite tu kuću, s vremena na vreme, pre rata?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste znali, makar iz viđenja, okruženje i komšiluk koji je živio u blizini kuće vašeg šuraka, u samoj ulici?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, poznavao sam neke. Prepoznao sam neke od njih.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste znali nacionalnost nekog od vaših komšija iz vaše ulice?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da. Bilo je Roma, Srba, Crnogoraca i Albanaca.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li biste pokazali strelicom ograđen prostor kuće vašeg šuraka, molim?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Evo tu.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Postoji jedna kuća koja je neoštećena, a nalazi se direktno iza prostora Vejšine kuće. Da li je vidite, ona je odmah iza kuće gde ste vi bili?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li znate nacionalnost porodice koja je živela u to kući?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Bili su Albanci. U stvari, dvoje njih iz te kuće spavalo je sa nama u našoj kući, a jedan od njih je ubijen u masakru.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: U redu. Gospodine Hadžiavdiju, hajdemo dalje, idemo do kuće koja je odmah desno od prostora kuće Vejša i koja izgleda potpuno neoštećena. Da li znate koje nacionalnosti su bili ljudi koji su tu živeli?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, tu su živeli Srbi.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: A kuća koja je još desno od te? Koje nacionalnosti su bili ljudi koji su živeli tamo, jesu li bili Srbi, Albanci ili su bile neke druge nacionalnosti?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Bili su Romi, koliko ja znam.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: A kuća još desno, da li znate da li je to bila srpska porodica ili je pripadala Albancima?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ovo ovde je kuća osobe koja je preživela incident.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Dakle, mogla bi da bude albanska?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da, to je albanska kuća.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: A kuća još desno od tih kuća?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ovo je bila srpska kuća.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: U redu. Gospodine Hadžiavdiju, možemo li da pređemo na red kuća preko puta kuće Vejša. Mi vidimo mnogo oštećenih kuća. Da li vidite te kuće?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Kuće su direktno preko puta kuće Vejša. Koje nacionalnosti su bili ljudi u te tri kuće, na kojima vidimo mnogo oštećenja? Nacionalnost porodica koje su živjele tamo je?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: To su bile albanske kuće, ovde i ovde.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je i jedna od oštećenih kuća u ovoj ulici pripadala srpskoj porodici?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, ove kuće su ostale neoštećene sve do dana današnjeg.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Ako je gospodin Milošević u pravu da su ova oštećenja izazvale bombe NATO, izgleda da su onda bombe NATO oštetile samo kuću u kojima su živeli Albanci. Da li bi to bilo tačno?
SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Izgleda da on tako misli.

TUŽILAC SAKSON: Hvala, nemam dalje pitanja. Samo za zapisnik, ova slika je, takođe, dokazni predmet, to je dokazni predmet 160, tabular 2.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, mislim da bi bilo bolje da se da drugi broj ovoj slici, da može da se uključi u svedočenje ovog svedoka.

sekretar: To će da bude dokazni predmet Tužilaštva 304.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Želim da postavim pitanje o ovim novim činjenicama koje pokušava ovde da pogrešno interpretira gospodin Sakson. Gospodine Hadžiavdiju, vi ste pokazali sad kuću?

SUDIJA MEJ: Ako želite da postavljate još pitanja, morate prvo da tražite dozvolu. Ne možete tek tako da krenete u dalje ispitivanje. Možete da tražite dozvolu, pošto je ova fotografija kasnije uvedena i možete da postavljate pitanja i to dva minuta, ne duže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pokazali ste kuću u kojoj je bio taj podrum gde su vam se krili članovi porodice. Kao što vidimo, ta kuća nije ni taknuta, nije izgorela, nije srušena. Je li tako ili ne?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Što pokazuje da nije bilo bombardovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, tu je bilo bombardovanja?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ne, nije bilo bombardovanja.

SUDIJA MEJ: Svedok nije to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja samo kažem da kuća u kojoj je podrum nije zapaljena. Vi ste rekli da je kuća u kojoj je podrum i gde su ubijeni vaši rođaci sva bila u kršu i zapaljena, a ovde vidimo da je kuća cela?

SVEDOK HADŽIAVDIJU – ODGOVOR: Ta kuća je izgrađena od vrlo jakog materijala i tamo nije bilo ništa šta je moglo da se zapali od podruma, gde su bili kreveti i druge stvari koje su stavljene za spavanje i to je spaljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne govorim o tome, nego dovodim u sumnju vašu tvrdnju da ste došli i zatekli u kući ugljenisane leševe, kuću spaljenu. Sad vidimo na fotografiji da kuća nije spaljena. Naprotiv, mi vidimo da kuća nije ni oštećena...

SUDIJA MEJ: Ne, vi pogrešno interpretirate svedočenje, gospodine Miloševiću. Svedočenje ovog svedoka je bilo da tela nisu nađena u kući sa podrumom. Oni su izvedeni odatle, odvedeni u kuću koju je on identifikovao, koju vidimo na slici desno na istom tom imanju. To je kuća koja je oštećena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pogledaćemo transkript, ali to je tako. Da li se primećuje da su na ovim kućama koje su porušene svi zidovi beli i da nema tragova požara osim u ovoj gore na čošku, te prema tome verovatno da je učinak bombardovanja, a ne učinak bilo kakvih paljevina. Da je paljevina, zidovi bi morali da budu crni ili bar sa tragovima paljevine.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori na to. Gospodine svedoče, ono šta se sugerije je da se ne vide tragovi vatre, tako da ovo oštećenje koje se vidi na fotografiji 304 mora da je rezultat bombardovanja. Ovo je poslednje pitanje, gospodine Hadžiavdiju, možete li da odgovorite na njega, molim vas?

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Ali vidite tragove, naravno da se vide tragovi paljevine, ako se približi vidi se da su to tragovi paljevine, vidi se da su svi zidovi spaljeni i oštećeni.

SUDIJA MEJ: Svedok je pominjao kuće koje su niže na fotografiji. Ako pogledate te kuće, recimo te kuće desno, izgleda kao da su te kuće gorele, ali mislim da nećemo dalje da se upuštamo u to, to ćemo mi da razmatramo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pokušava da manipuliše činjenicom...

SUDIJA MEJ: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije moguće da su bombe pogađale ili rušile albanske, a ne srpske kuće. Molim vas na ovoj fotografiji samo mi obeležite koje su sve srpske kuće. Obeležite, želim da zadržim to da bih proverio, bez obzira da li su srušene ili nesrušene, koje su srpske kuće na ovoj slici. Pokažite. Koliko ste ih obeležili?

SUDIJA MEJ: On ih je obeležio na grafoskopu i dok to radite, gospodine Hadžiavdiju, da li biste obeležili albanske kuće slovom "A", molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste obeležili srpskih kuća, molim vas?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Dozvolite da završi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je sa ovim kućama ovde koje su cele, jesu one srpske ili albanske? I koliko je, inače, procenta bilo Srba u Đakovici, gospodine Hadžiavdiju?

SUDIJA MEJ: Sada zaista moramo da završimo s ovim, jer mi nikada nećemo da završimo. Molim vas, obeležite samo albanske kuće.

SVEDOK HADŽIAVDIA: Ove obeležene sa "A" su albanske, a "S" su srpske kuće, a "R" su kuće koje su pripadale Romima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, kao što vidimo, ima više celih albanskih nego srpskih, čak i na ovom srušenom delu, a od ovih srušenih kuća koje se vide.

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću, mora da se završi vaše ispitivanje. Ne možete neprekidno da ispituje, dobili ste dovoljno vremena. Svedok je obeležio na slici različite stvari i nema svrhe da dalje s tim nastavljamo.

SUDIJA KVON: Gospodine Sakson, pitam se da li vi možete da nam pomognete tako što ćete da nam kažete kada je napravljena ova fotografija i ko je snimio ovu fotografiju?

TUŽILAC SAKSON: Mislim da je ovu fotografiju napravio jedan od istražitelja koji je radio za Tužilaštvo. Nemam tačan datum. Izvinjavam se, samo trenutak. To su, u stvari, napravili predstavnici SAD (United States of America), nemamo tačan datum sada, ali možemo da nabavimo datum. Fotografije su napravili predstavnici FBI (Federal Bureau of Investigation).

SUDIJA KVON: Molim vas, nabavite datum.

SUDIJA MEJ: Gospodine Hadžiavdiju, na kraju svega ovoga jedno samo činjenično pitanje: tokom te noći kad je ubijena vaša porodica, da li je pala i jedna bomba na ulicu Miloša Gilića i na jednu od kuća u ulici Miloša Gilića.

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Nijedna bomba nije pala, bilo je paljenje.

SUDIJA MEJ: Hvala. Time je završeno vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite, a sada možete da se povučete.

SVEDOK HADŽIAVDIJU: Hvala.

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Sakson, mislili smo o poslednjem svedoku i zabrinuti smo zbog načina na koji je ova fotografija nama predočena i to u poslednjem trenutku. Naravno, mi priznajemo da je lakše time da se bavimo nakon što su stvari završene, ali ja ipak mislim da bi zaista bilo bolje da je ta fotografija predočena

ranije. Mi znamo da je to deo materijala koji je bio u fascikli, prema tome ta je fotografija obelodanjena i svi ovde smo je imali na raspolaganju. Međutim, imajući u vidu količinu materijala u ovom Predmetu, svakome može da se oprostí ukoliko odmah ne poveže sve konce. Prema tome, imajući u vidu vaša vremenska ograničenja, mi ipak smatramo da ukoliko u budućnosti bude sličnih spornih pitanja, smatramo da je bolje da se takvi dokazni predmeti stave na sto ranije, a ne kasnije. Mislímo da to nije samo u interesu pravde, kako bi je optuženi dobio i odlučio da primi instrukcije vezane za to, već je i u našem interesu, da bismo lakše pratili Predmet.

TUŽILAC SAKSON: U redu, časni Sude. Kad je reč o tom istom dokaznom predmetu, predmetu 304, sudija Kvon (Kwon) me je zamolio da vam kažem izvor i datum kad je fotografija snimljena. Fotografiju je, dakle, snimila posebna radna grupa za ratne zločine FBI u vreme kad je to telo sprovodilo istragu na Kosovu između 24. juna i 29. juna 1999. godine, što znači da je fotografija snimljena u tom periodu.

sekretar: Časni Sude, kopija fotografije sa unetim beleškama nosiće broj 304(A), a za razjašnjenje 303(A). Izjava svedoka biće pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, Tužilaštvo sada poziva Izeta Krasnićija (Izet Krasniqi). Časni Sude, dok čekamo možete da pogledate šestu stranicu kosovskog atlasa, jer će o tom području da svedoči gospodin Krasnići.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK KRASNIĆI: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SAKSON

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Časni Sude, uz vašu dozvolu ću da pokažem ovaj komad papira na kom je ime gospodina Krasnićija, spelovano na pravilan način. Gospodine, da li se vi zovete Izet Krasnićić?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste rođeni 1. marta 1942. godine u selu Donja Sudimlja (Studime e Poshtem) na Kosovu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li je to selo u opštini Vučitrn (Vushtrri), istočno od grada Vučitrna?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Krasnićići, da li ste 30. marta 2000. godine dali izjavu predstavnicima Tužilaštva ovog Suda o događajima koje ste videli, koje ste iskusili na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 11. oktobra 2001. godine predstavnicima Tužilaštva dali jednu dodatnu izjavu o događajima koje ste videli, iskusili na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 2. februara ove godine, 2002. godine, na Kosovu dobili kopije izjava koje ste ranije dali Tužilaštvu i to na jeziku koji razumete, u prisutnosti predstavnika Tužilaštva i predsedavajućeg službenika kog je imenovao Sekretarijat (Registry) ovog Suda?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno. Izjavu su mi pročitali istražitelji Suda, ali ja nisam dobio kopije.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste vi tom prilikom potvrdili da je to šta vam je pročitano tačno i istinito?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Molim da se sada izjave gospodina Krasnićija podele u sudnici, ali da ih još ne označimo dokaznim brojem, jer imam još nekoliko pitanja za ovog svedoka u vezi sa jednom od tih izjava. Gospodine Krasnići, da li ste nedavno, razgovarajući ovde sa mnom u Hagu (The Hague) primetili neke greške u izjavi koju ste dali 30. marta 2000. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: U prvom paragrafu na strani 5 engleske verzije vaše izjave od 30. marta 2000. godine i na strani 5 srpske verzije te izjave, vi opisujete kako su hiljade raseljenih ljudi okupili kod sela Gornje Sudimlje (Studime e Eperm) 2. maja 1999. godine, kad su srpske snage slomile otpor OVK (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves). I u zadnjoj rečenici tog paragrafa, kažete, citiram: "Odlučili smo da ostanemo iako nismo imali nikakve pouzdane informacije od OVK", kraj citata. Recite da li je ta zadnja rečenica tačna?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, nismo imali nikakve pouzdane informacije, pa nismo čak mogli ni da verujemo šta nam se tad dešavalo. A kada je reč o srpskim snagama, mi nismo znali da li će one da počnu da se bore sa OVK ili bi moglo da nam se dogodi nešto još i gore, stanovništvu, nedužnom stanovništvu, nenaoružanom stanovništvu koje se selilo sa jednog mesta na drugo.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Krasnići, da li su pripadnici OVK išta rekli ljudima koji su se u tom času okupili kod Gornjeg Sudimlja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: OVK nam je rekla da, budući da smo nenaoružani, treba da se držimo konvoja, jer ukoliko dođu

srpske snage, očekivalo se da bi one mogle da nas napadnu, ali mi smo bili nedužni ljudi i ako su oni normalna vojska, onda ne bi smeli da nas napadnu. Zato smo trebali da ostanemo u konvoju kako bismo sprečili da nam se desi ono šta nam se kasnije i dogodilo. I pre nego što su srpske snage došle, mi smo se okupili, jedna grupa ljudi se okupila, mi smo to prodiskutovali i odlučili smo da 2. maja negde oko 3.00... Sledeće osobe su bile prisutne na tom sastanku, Bajram Muljaku (Bajram Mulaku)...

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Krasnići, da li vam je OVK bilo šta drugo još rekla pre nego što ste se vi i ta grupa pridružili konvoju 2. maja? Recite samo da ili ne.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Vojska nam je savetovala da, budući da smo nedužni i nenaoružani, rekli su ako će oni hteti nekoga da napadnu, onda će da potraže OVK. Rekli su nam: "Vi ste nedužno, nenaoružano stanovništvo. Mi ćemo za vas da napravimo koridor kroz koji možete da prođete, kako ne biste imali teškoća koje ste imali ranije".

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Krasnići, na osmoj strani engleske verzije iste izjave, a to je takođe na osmoj strani srpske verzije pri sredini strane, kažete da ste ostali u Albaniji do 1. septembra i da ste tada mogli da se vratite na Kosovo. Da li je ta rečenica tačna?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam to ispravio, ne radi se o 1. septembru, nego o 1. avgustu. Tada sam se vratio iz Albanije.

TUŽILAC SAKSON: U redu, dobro. Časni Sude, molim da se prihvatite te ispravke izjave gospodina Krasnićija i uvrste u spis o Pravilu 92bis?

sekretar: Časni Sude, original će da nosi broj dokaznog predmeta Tužilaštva 305 pod pečatom, a redigovana izjava za javnost nosiće broj 305(A).

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Časni Sude, Izet Krasnići je kosovski Albanac, musliman. Rođen je i ranije je živio u selu Donje Sudimlje, u opštini Vučitrn. Njegova kuća u tom selu spaljena je 1999. godine. Od 26. marta 1999. godine postalo je previše opasno u selu pa je svedok otišao zajedno sa ženom i sinom da prenoći kod rođaka u gradu Vučitrnu. Dok je gospodin Krasnići bio u Vučitrnu, pripadnici srpskih paravojnih formacija zapalili su nešto kuća i glavnu džamiju u centru grada. Otprilike 5. ili 6. aprila 1999. godine pripadnici srpskih paravojnih formacija izbacili su gospodina Krasnićija i njegove rođake iz Vučitna. Dali su im pet minuta da odu. Njegovi rođaci otišli su u Makedoniju, a svedok se sa svojom porodicom vratio u selo Donje Sudimlje. Gospodin Krasnići opisuje kako su pripadnici srpskih paravojnih formacija osnovali svoju bazu, otprilike 15. aprila 1999. godine na jednom brdu koje se nalazilo u blizini iznad njegovog sela. Te su snage imale tenkove, minobacače i automatsko oružje. Minobacačka i snajperska vatra bila je uperena na selo gospodina Krasnićija i neke su kuće tamo bile oštećene. 20. aprila 1999. godine jednu ženu i njenu kćer ustrelili su snajperi. Svedok opisuje kako je cela Donja Sudimlja svakog dana bila granatirana i tvrdi da su neki ljudi ubijeni iz snajpera, uključujući tu ženu i njenu kćerku. Jednog dana gospodin Krasnići i njegova porodica pobjegli su iz svoje kuće zbog teškog granatiranja. Toga dana kuća gospodina Krasnićija bila je u potpunosti uništena. Na kraju se oko 10.000 raseljenih osoba okupilo u blizini Donje Sudimlje. Nakon što su pripadnici paravojnih formacija ustrelili nekoliko osoba, izbeglice su odlučile da se sklone više u brda i to kod sela Gornje Sudimlje. Gospodin Krasnići i njegova porodica stigli su tamo sa traktorom rano ujutru 20. aprila. U Gornjem Sudimlju bilo je pripadnika OVK, no 1. maja 1999. godine stigle su vesti da su srpske snage savladale otpor OVK. Na kraju se otprilike 25.000 raseljenih osoba okupilo u Gornjem Sudimlju. Dok su srpske snage napredovale, vojnici OVK napustili su to područje. Otprilike u 19.00 2. maja, dok su srpske snage dolaze sa severa, zapada i istoka, izbeglice su formirale konvoj traktora i prikolica dug četiri do pet kilometara koji se polako počeo kretati prema jugu, prema Donjem Sudimlju. Srpske

snage pucale su na konvoj i supruga gospodina Krasnićija ranjena je u nogu. Dok je gospodin Krasnićić pokušavao da joj pomogne, srpske snage su peške, u tenkovima i "Pincgauerima" (Pintzgauer) stigle do njegovog dela konvoja. Gospodin Krasnićić bio je prisiljen da preda 300 nemačkih maraka jednom pripadniku paravojnih formacija, a drugi ga je s cevi svoje puške udario po glavi. Gospodin Krasnićić razdvojio se od svoje žene i nastavio je da vozi svoj traktor u konvoju. U jednom trenutku gospodin Krasnićić video je jednog pripadnika srpskih paravojnih formacija u vozilu "Pincgauer" kako nišani ručnim bacačem prema njemu. Granata iz ručnog bacača pogodila je traktor gospodina Krasnićića i eksplodirala. Gospodin Krasnićić je bačen na zemlju i bio je ranjen u čelo i u levo rame i ruka mu je bila slomljena. Na kraju je uspeo da se dovuče do jedne prikolice, zatvorene prikolice koju je vukao jedan drugi traktor. Oko 23.00 gospodin Krasnićić došao je do poljoprivredne zadruge izvan grada Vučitrna. Sledeće jutro pripadnici srpskih paravojnih formacija naredili su svim muškarcima starim između 18 i 60 godina da se okupe na jednoj strani zadruge. Gospodin Krasnićić ostao je u prikolici. Pripadnici paravojnih formacija prisilili su muškarce, kosovske Albance, da stoje sa rukama na glavama i da viču "Slobo" i "Drašković". Došla su dva velika kamiona i muškarci su bili prisiljeni da se ukrcaju na kamion. Pripadnici paravojnih formacija rekli su preostalim kosovskim Albancima da se vrate na traktore i prikolice i da se voze na glavnu ulicu. Gospodin Krasnićić se vozio u prikolici i prošao kroz Mitrovicu (Mitrovice), a zaustavljen je na kontrolnim punktovima u Srbici (Skenderaj), Istoku (Istog), Klini (Kline) i Zrzu (Xrxe). Na svakoj kontrolnoj tački pripadnici srpskih paravojnih formacija prisilili bi ljude na svakom traktoru da im predaju barem 100 nemačkih maraka. Vozač traktora gospodina Krasnićića tučen je na tim kontrolnim punktovima. Na granici sa Albanijom kod Morine (Morine) u opštini Đakovica, jedan srpski policajac i jedan srpski vojnik ispitivali su ljude koji su bili u prikolici gospodina Krasnićića. Srbi su oduzeli sve identifikacijske isprave i pasoše od kosovskih Albanaca, pre nego što su im dozvolili da pređu granicu.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izjavili ste u svojoj prvoj izjavi da ste uvek radili u administraciji, a da ste od 18. godine radili u računovodstvu termoelektrane u Obiliću (Obiliq), je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko je Albanaca radilo u termoelektranama u Obiliću?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bivša termoelektrana...

SUDIJA MEJ: Šta to čitate?

SVEDOK KRASNIĆI: Događaje kroz koje smo prošli... Ali to je jedna baza podataka iz naše prošlosti koju sam ja zabeležio, a koja se tiče radnika zaposlenih, o kojima je pitao optuženi... 1999. godine bilo je 11.000.

SUDIJA MEJ: Čekajte, vi ovde svedočite, uobičajeni postupak je da svedoci ne svedoče iz beležaka, nego da svedoče prema svom sećanju. Vi ste rekli da sa sobom imate beleške o ljudima zaposlenim u termoelektrani. O tome imate belešku?

SVEDOK KRASNIĆI: Da. Imam beleške o termoelektrani.

SUDIJA MEJ: Dobro, te beleške možete da koristite, međutim, molim vas da ne koristite nikakve druge beleške, osim ukoliko ne želite da osvežite svoje pamćenje o nekom konkretnom pitanju. A sada nam, molim vas, odgovorite.

SVEDOK KRASNIĆI: Jasno mi je. U termoelektrani 70 posto zaposlenih bili su Albanci. Uopšteno govoreći, na Kosovu je u to vreme

90 posto stanovnika bilo albansko, pa smo onda zaslužili da imamo i 70 posto albanskih radnika u termoelektrani.

SUDIJA MEJ: To je nešto sasvim drugo. Molim da se skoncentrišete na pitanja i da odgovarate na pitanja, tako ćemo brže da radimo. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je ukupno bilo zaposleno radnika, odnosno ukupno zaposlenih u termoelektranama u Obiliću?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ukupno, sve dok nije počelo nasilje, tamo je bilo njih oko 12.000.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle hiljade i hiljade Albanaca radile su sve do rata u termoelektranama u Obiliću, je li tako, gospodine Krasnići?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate kada su pripadnici UČK u toku 1998. godine oteli jednu grupu radnika elektroprivrede koji su išli na posao ka kopu Belačevac (Bardhi)?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: O kojoj nacionalnosti govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oteli su jednu grupu Srba radnika koji su radili na kopu Belačevac i, ako se sećate njihovih imena, to su bili Dragan Vukumirović, Zoran Aničić, Petar Aničić, Dušan Acančić, Miroslav Trifunović, Srboljub Savić, Božidar Lenčić i Marijan Buha. Naravno i na kopu na Belačevcu u većini su radili Albanci, ali su ovi Srbi oteti, radnici koji su išli na radno mesto, išli u svoju smenu da rade na kopu. Da li se sećate tog? To je bilo 1998. godine.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sećam se ovog o čemu govorite, sećam se kidnapovanja, ali ne znam ko ih je kidnapovao i zašto. Srpske snage su u to vreme vodile velike operacije na Kosovu i sva kidnapovanja i ubistva dogodila su se zbog toga. Optuženi to

veoma dobro zna kada je reč o tome, kada je reč o svemu šta se dešavalo na Kosovu. Međutim, ja moram da kažem ne znam ko je te ljude kidnapovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se možda sećate da je kidnapovanje tih radnika bio prvi incident u tom kraju i da nije mogao da bude prouzrokovan nikakvim, kako vi kažete, dejstvima srpskih snaga? Da li se sećate, toga, gospodine Krasnići?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Od 1990. godine kada su uvedene nasilne mere, a to se odnosilo i na termoelektranu, diskriminacija u upravi postigla je visoki nivo. Lazar Ecović, Milan Vujaković i čovek po imenu "Sokrat", romske nacionalnosti, su sproveli tu diskriminaciju. On je takođe radio u srpskoj upravi i on je diskriminisao Albance, on ih je izbacivao s posla, kršio njihova radna prava i uopšte njihova prava da postoje i to samo zato jer su imali vlast u svojim rukama i upravu u svojim rukama, a mi Albanci smo voleli da radimo iako, ekonomski govoreći, nismo bili veoma imućni. Međutim, naša želja da preživimo i da radimo i to da pošteno radimo, bez obzira na sve, mi smo izdržavali ubijanje, egzekuciju i diskriminaciju. Ubrzo je 137 zaposlenih...

SUDIJA MEJ: Gospodine, moramo da se ograničite. Možete li da ograničite svoje odgovore na pitanja. Neka oni budu što kraći. Gospodine Miloševiću, nama politički argumenti, do kakvih ovakva pitanja vode, nisu od koristi. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o kakvoj diskriminaciji govorite, gospodine Krasnići, kada smo malopre konstatovali da su hiljade i hiljade Albanaca radile samo u termoelektranama Obilić? O kakvoj diskriminaciji govorite, čak govorite o ubijanju i ne znam čemu. O kakvoj diskriminaciji govorite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je bila diskriminacija. Ljudi su otpušteni kada je počeo rat, masovno. I Albanci su tada patili. U poređenju sa srpskim stanovništvom, tu se radilo o čistoj diskriminaciji, to je sve bilo neproporcionalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Krasnići, to su vam prilično načelne konstatacije i vas činjenice demantuju, a da li znate da sudbina ovih kidnapovanih radnika koji su išli, takođe, mirno na svoj posao da rade na površinskom kopu, još je nepoznata, ništa se o njima još ne zna?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne znam šta se sa njima desilo. Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da su nakon kidnapovanja prebačeni u zatvor UČK u Likovcu (Likofc) u Drenici (Drenice)?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne znam ni za kakve zatvore, jer UČK nije imao zatvore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da UČK nije imao zatvore, je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne znam ni za kakve zatvore UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta mislite odakle su, na primer, uz posredstvo Verifikacione misije OEBS-a (OSCE Kosovo Verification Mission) oslobođeni, na primer, vojnici koji su bili kidnapovani ili novinari koji su bili kidnapovani i tako dalje? Danima su trajali pregovori o njihovom oslobađanju. Šta mislite?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, nema nikakve svrhe da se o tome raspravlja, on je rekao da ne zna. On je rekao da UČK nije imao zatvore, vi možete da izvedete dokaze u vezi sa tim u dogledno vreme, ali sada nema svrhe da o tome raspravljate sa ovim svedokom. Molim vas da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li znate da je u tom periodu, tokom 1998. godine pogotovo, bilo mnogo havarija i napada na razna elektroprivredna postrojenja u Obiliću, kidanje transportnih traka, zaustavljanje mašina, podmetanje bombi,

lomovima, sabotazama i tako dalje? Da li vam je to poznato, pošto ste radili sve vreme tamo?.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: U to vreme ja nisam znao za te prekide za koje vi tvrdite da se to desilo, čak i da jeste, sve je to bilo u rukama srpske administracije. Mi nismo mogli da obavimo nikakvu sabotazu ili da izazovemo bilo kakve prekide.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo poznato u javnosti i novine su o tome pisale, donosile slike, televizija ih objavljivala. Vi se, dakle, ničega od toga ne sećate? Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Rekao sam, kao što sam već rekao ranije, časni Sude, da mi nismo imali nikakve vlasti niti ovlašćenja, ni moći da dovedemo do bilo kakvih prekida struje u mreži na Kosovu. Nakon što su srpske vlasti preuzele upravljanje, mi smo, jednostavno, bili fizički radnici. Mi smo samo imali one poslove koje Srbi nisu hteli da rade, tako da nismo bili ni u kakvoj poziciji da izazovemo bilo kakve prekide struje, upravo zbog diskriminacije kojoj smo bili izloženi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Krasnići, vi sami kažete za sebe da ste radili u administraciji, dakle ni vi lično niste bili fizički radnik. Je li tako? Zašto kažete u prvom licu množine "mi smo bili fizički radnici", kad vi to očigledno niste bili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nisam bio fizički radnik, ali posao koji sam obavljao pre rata u arhivi mi je oduzet i jedan Srbin je zauzeo moje mesto, a njemu se nije svideo taj posao, nije hteo da prihvati taj posao, on je hteo da radi napolju, nije hteo da radi u kancelariji, tako da sam ja dobio taj posao koji on nije hteo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tako i svih ostalih 70 posto zaposlenih, te hiljade Albanaca, dobilo neki posao koji Srbi nisu hteli da rade? Je li to vi tvrdite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Još jednom moram da ponovim, časni Sude, da do nametnutih mera 1990. godine, do tog momenta bilo je 70 posto Albanaca, ali posle toga Albanci su otpušteni i njih su zamenili Srbi, ostalo nas je samo nekoliko. Nakon

1998. godine u decembru, bilo je samo nekoliko radnika, na primer na čišćenju, na poslovima koji Srbi nisu hteli da rade, tako da je ostalo samo nekoliko radnika i oni su bili izloženi diskriminaciji, dobijali su male plate, nisu bili članovi sindikata, jer sindikati su branili samo srpske interese. Srbi su imali sve moguće povlastice, u hrani takođe, a mi smo bili prisiljeni da dajemo doprinos tom sindikatu protiv svoje volje. Nismo imali, nismo imali nikakva ovlašćenja, svo specijalizovano osoblje je otpušteno, a upravu nad termoelektranom su preuzeli Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da su za iste poslove Srbi imali veće plate od Albanaca? Da li možda to tvrdite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam, o tome postoji podaci, uostalom kao i o broju zaposlenih i njihovi spiskovi, tako da je besmisleno da trošimo vreme na to. Naveli ste u svojoj prvoj izjavi, citiram ono šta piše, kod vas u školi u Gornjem Sudimlju, u opštini Vučitrn, od januara 1999. godine bio je stacioniran jedan vod UČK od oko 30 vojnika, kako ih vi nazivate. "Koliko mi je poznato, taj broj je tokom celog rata ostao nepromenjen". Šta će vod UČK u školi u Gornjoj Sudimlji od januara pa nadalje?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je tačno, u Gornjoj Sudimlji bila je jedna vojna jedinica od oko 30 vojnika koji su imali neko naoružanje, ali to se ni na koji način nije moglo porediti sa naoružanjem srpskih snaga. Oni su branili svoje ljude, svoju zemlju, svoju teritoriju od napada srpskih snaga. Kao što znamo, naša vojska nije bila ravna srpskim snagama, iako su imali volju i idealizam. Srpska vojska je imala oružje.

SUDIJA MEJ: Molim vas, pokušajte da se skoncentrišete da odgovarate na pitanje, gospodine Krasnići.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to bila osnovna škola "Remzi Sulejmani" (Remzi Sulejmani)?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Na koju školu mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na tu gde je bila ta jedinica UČK?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, tako se zvala ta škola.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tom jedinicom komandovao Musa Terbunja (Musa Terbunja)?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste od januara 1999. godine pomagali UČK da se snabdevaju gorivom, odećom i tako dalje. Dakle, radili ste kao neka vrsta njihovog snabdevača. Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je tačno, mi smo zaista pomagali svojoj vojsci UČK benzinom, hranom, odećom, onoliko koliko smo mogli. Da smo imali više, dali bismo im više, jer srpski teror je ugrožavao naš opstanak. Mi smo prikupljali tu pomoć, a benzin smo kupovali, držali kod kuće i onda smo to nosili vojsci na njihove položaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde su bili položaji na koje ste vi nosili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Položaj je bio u Gornjoj Sudimlji gde se nalazila vojska i oni su zauzimali i dalje položaje, u skladu sa svojom procenom, u skladu sa onim šta bi oni odlučili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko ih je tada bilo kad ste išli na njihove položaje?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja bih predao te stvari u školi u Gornjem Sudimlju, bilo ih je tamo oko 30. Neki su išli u izviđanje terena, očigledno oni su imali svoj program u skladu sa odlukama oficira OVK koji je vodio tu jedinicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, a da li znate članove štaba te jedinice pored ovoga Terbunje, bio je Terbunja Bajram (Terbun-

ja Bajram), Ismet Terbunja (Ismet Terbunja), Bunjako Kusit (Bunjako Kusit), Nedžad Popova (Nexhit Popova), Januš Gaši (Janush Gashi) i još neki?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nisam bio tamo, nisam bio aktivan u UČK da bih znao sva njihova imena, ali oni su bili tamo da bi branili svoj narod, da bi izviđali teren i da bi štitili i branili našu zemlju i mi smo morali da im pomognemo koliko god smo mogli, u skladu sa onim šta smo imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem objašnjenje, ali mi recite u svojoj prvoj izjavi navodite da su odlučili da ranjenog Hasana (Hasan) odvedu u poljsku bolnicu UČK u selu Cecelija (Ceceli). Hasan je putem preminuo, otac mu bio ranjen u obe noge i njega su takođe odvezli u bolnicu. U kojoj je borbi ranjen Hasan i Hasanov otac i ovi ostali koje ste vodili u bolnicu, gde su se te borbe odigrale, da li tu kod škole u Sudimlju ili na nekom drugom mestu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To se desilo 16. aprila u kući koju su napale srpske snage, neću da govorim o paljenju te kuće, ali oni su otišli do kuće, Sadikove kuće, Sadika Vešice (Sadik Veshica) izbacili ga iz kuće, uzeli sve konje. Na žalost, u toj tragediji u Sadikovoj porodici, Sadik je teško ranjen u nogu i njegov sin je ranjen u leđa, pogodile su ga srpske snage, a Hasanov brat je ubijen snajperom u svom dvorištu. Najstrašnije što se desilo tamo kada je ubijen unuk Sadikov, koji je bio star samo 18 godina, ubili su ga na nekih 500 metara od kuće. On je bio jako mlad.

SUDIJA MEJ: Znam da ima mnogo toga što želite da nam kažete, gospodine Krasnići, mi to shvatamo, ali vi takođe morate da shvatite da imamo ograničeno vreme. Mi smo dobili vašu izjavu, imamo pred sobom vaše svedočenje, pa se sada skoncentrišite na to da odgovorite na pitanje. A ako bude neophodno neko objašnjenje, vi to možete kasnije da date ili kada vas gospodin Sakson bude dodatno ispitivao. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Krasnići, koliko je pripadnika UČK učestvovalo u tim borbama gde su ovi koje vi pominjete ranjeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nijedan, nijedan pripadnik UČK nije učestvovao u borbama tog dana. Tu je bilo samo stanovništvo, obični ljudi civili, a ne UČK. To nije tačno, to je bio običan narod. Ja sam tamo bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pa dobro, ako nisu bili UČK i ako ih nisu vozili pripadnici UČK, što ih nisu prevezli u gradsku bolnicu u Vučitrn, nego u poljsku bolnicu UČK?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nije bilo doktora u državnoj bolnici, trebalo nam je bezbedno mesto, samo Šadik i njegov sin su upućeni u Ceceliju i tamo su ih lečili lekari UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hasan i njegov otac su bili pripadnici UČK, je li tako, gospodine Krasnići, zato im je bilo potrebno...

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To nije tačno, jer Šadik i njegov sin nisu bili članovi UČK. Oni su bili tog dana kod kuće i bili su u normalnoj civilnoj odeći kao i uvek. Oni nikada nisu bili pripadnici UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitanje odeće ovde nije bitno. Da li vi tvrdite da u bolnici u Vučitrnu nije bilo lekara, pa ih zato nisu vodili u Vučitrn?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, to je istina. Mi nismo verovali bolnici u Vučitrnu, jer tu su bili sve srpski lekari i mi se nismo usudili da odvedemo naše ljude tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A inače ste se lečili kod srpskih lekara, koliko ja znam. Recite mi, ko je od lekara bio u poljskoj bolnici UČK u Ceceliji? Da li je tamo radio doktor Šukri Gerđaliu (Shukri Gerxhaliu), da li se sećate toga?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, doktor Šukri je izbačen iz Doma zdravlja u Vučitrnu pre ovog incidenta. On je kao lekar

pomagao ranjenim civilima i ranjenim vojnicima u bolnici u Ceceliji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tu je radio i doktor Agim (Agim), je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bilo je nekoliko lekara koji su tamo radili i pomagali civilnom stanovništvu i vojsci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je komandovao jedinicom UČK u Ceceliji gde je bila ta bolnica?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Rekao sam ranije i sada ću ponoviti, časni Sude, ja samo znam za kontrolni punkt u Gornjem Sudimlju, jer ja lično nisam bio aktivan, ja nisam učestvovao u aktivnostima UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je Gani Imeri (Gani Imeri) bio komandant tog štaba koji je pokrивao pored Cecelije i sela Kurilovo (Kurillove), Slakovce (Sllakovc) i Meljanicu (Melanice)? Da li se sećate toga?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Časni Sude i tužioče, jasno sam rekao.

SUDIJA MEJ: On ne zna, gospodine Miloševiću, nema svrhe da na tome insistirate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste možda sreli tog komandanta terorističke grupe Ganija Imerija koji je bio, imao karakteristiku da mu je bila kraća jedna noga?

SUDIJA MEJ: On ne zna. Samo trenutak. Gospodine Miloševiću, sačekajte trenutak. Gospodine svedoče, da li poznajete ovog gospodina koji je pomenut ili ga ne poznajete?

SVEDOK KRASNIĆI: Rekao sam, znao sam samo vojnike u Gornjem Sudimlju, a ono šta vi nazivate albanskim teroristima UČK, nisu bili teroristi. To je vaš komentar. UČK nije išao u Srbiju i u Beograd.

SUDIJA MEJ: Gospodine Krasnići, moram da vas zaustavim. Ovo je sve pitanje argumenata i rasprave. Gospodine Krasnići, ovo je sve rasprava. Mi smo čuli puno dokaza i mi ćemo da donesemo odluku o tome u dogledno vreme. Ja znam da se vi osećate isprovocirani načinom na koji optuženi postavlja pitanje. Nemojte da se osećate isprovociranim, samo odgovarajte na pitanja. Da, gospodine Miloševiću, nema svrhe da postavljate dalja pitanja o članovima UČK, on nam je rekao da to ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da su neki od njih sad u zatvoru uhapšeni od strane UNMIK (United Nations Mission in Kosovo) policije zbog nedozvoljenih poslova? Da li ste čuli možda za to?

SUDIJA MEJ: Ne, ne možete da postavljate takvo pitanje. Ako ne budete postavljali relevantna pitanja u narednih pet do 10 minuta, mi ćemo da vas zaustavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je u selu blizini vašeg sela takođe bila smeštena jedinica UČK, koja je brojala preko 100 pripadnika, a kojom je komandovao Alji Januzi (Ali Januzi)? Da li to znate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Znam da su borci UČK potekli iz samog naroda zbog terora koji su vodile vaše snage.

SUDIJA MEJ: Mislim da je odgovor "ne". Da li imate još pitanja za ovog svedoka u vezi sa njegovim svedočenjem? On je svedočio o napadu na konvoj. Ako želite to da osporavate, gospodine Miloševiću, treba to da uradite u preostalih 10 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa svakako osporavam, evo u njegovoj izjavi piše, naveli ste da ste se sklonili u Gornje Sudimlje i da su selo bombardovali, to citiram vas, dakle, selo bombardovali zbog toga što je u njemu bio stacioniran UČK, je li tako? I onda kažete, na istoj strani: "UČK nam je rekao da smo trenutno bez-

bedni". Dakle, vi ste bili neposredno sa jedinicom UČK u tom selu u Gornjem Sudimlju. Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: O kom Sudimlju govorite, jer postoje dva Sudimlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite da su Gornje Sudimlje bombardovali, jer je u njemu bio UČK, to ste vi rekli u svojoj izjavi?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da sastavimo sliku o kojoj vi govorite samo nešto malo promenjenu. Govorili ste o prisustvu UČK u tom vašem kraju. Govorili ste o svojim kontaktima s njima, jer su vam govorili da ostanete, da idete i tako dalje. Govorili ste o tome gde su raspoređeni tenkovi, artiljerija, da su se vodile borbe sa UČK na planini. Dakle, u tom kontekstu vi ste krenuli. Da li to znači da ste bežali od sukoba koji su bili intenzivni između UČK i vojske i policije, je li tako ili ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, kada je reč o sukobu između UČK i policije, u tom konkretnom periodu nije bilo sukoba između te dve strane već su srpske snage granatirale sela i proterivali ljude iz njihovih kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Krasnići, vi sami u izjavi govorite da su neka artiljerijska oruđa pucala po šumi u Čičavici (Cicavice) i da ne znate šta su pogodili. Da li vam je poznato da su se na Čičavici nalazile jedinice UČK i velike grupe terorista UČK? Vi sami govorite o tim borbama.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno da su na tom kontrolnom punktu bila postavljena dva tenka u pravcu Čičavice i mogli su da vide, bez obzira da li su tu bile snage UČK ili ne, oni su imali otvoren prostor vidljivosti sve do sela Svinjare (Frasheri i Madh) jer su srpske snage na početku granatirale sela da bi proterale albansko stanovništvo i dovele do etničkog čišćenja i da bi ih prisilili da idu u Albaniju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi na jednom mestu kažete da su srpske snage slomile otpor UČK, pa ste se vi onda povlačili. Dakle, UČK je bio u borbi sa našom vojskom i policijom pa su onda slomili njegov otpor. To znači da su se oni borili. Je li to tako ili nije tako? Šta drugo znači to šta vi objašnjavate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno. Tačno je da su položaji UČK u Kačandol (Kacandoll), a to je bila operativna zona Lap (Llap) bili u Belanici (Bellanice) koja je bila u operativnoj zoni Sedlare (Shalla), ali Srbi su došli i zauzeli su te položaje. Međutim, ja nisam bio tamo i ne znam šta se tamo dešavalo, jer je to bilo udaljeno oko 20 kilometara. Nikada nisam išao da izviđam područje iznad Gornjeg Sudimlja i nisam bio pripadnik UČK, prema tome nemam nikakvih informacija do kakvih borbi je došlo između srpskih snaga i UČK u ove dve operativne zone, ali znam da su srpske snage došle i osvetile se na stanovništvu.

SUDIJA MEJ: Vreme je ograničeno. Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su se sa vama iz pravca Bajgora (Bajgore) i sami govorite o operativnoj zoni, dakle operativnoj zoni UČK, da li su se sa vama iz pravca Bajgore povlačile terorističke grupe UČK, zajedno sa civilnom stanovništvom? Da li su se sa vama oni povlačili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Časni Sude, ja sam sasvim jasno rekao da nisam bio u Bajgori, da nisam bio u Medenici, ja tamo nisam bio. Ja samo imam jedno široko znanje o tim mestima od pre rata, a kada je reč o srpskim snagama i o njihovim naporima da se bore na tim tačkama, ja o tome ništa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li su se pripadnici UČK prilikom povlačenja umešali u masu civila? Je li to tačno ili nije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Časni Sude, već sam rekao snage OVK su se povukle u pravcu Samodreže (Samodrexhe), a to je 15 kilometara daleko. Kad su se našli pod pritiskom od strane srpskih snaga, ni jedan jedini pripadnik nije bio sa stanovništvom,

jer oni su želeli da spasu stanovništvo i želeli su da se pravi jasna razlika. Na stanovništvo su pucali iz blizine od jednog metra, iz jedne kuće.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, to je nešto sasvim drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste vi u svojoj izjavi sami opisali da je u tom bežanju, kad su naše snage slomile otpor UČK, došlo do panike, do velikog pokreta civila, čak ste opisali događaj prevrtanja traktora pod kojim je troje poginulo od prevrtanja traktora? Koliko je bilo takvih slučajeva da u panici nastradaju civili od takvih prevrtanja traktora, međusobnih sudara ili od vatre između ovih strana koje su se sukobljavale? Da li znate za te slučajeve? Jedan ste opisali, evo, kao očevidac.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, ja znam za neke slučajeve, jer sam bio prisutan, spomenuo sam da sam pre napada negde oko 3.00 susreo Šabana (Shaban) i druge ljude jer tamo je bilo panike, tamo je bilo mladića i devojaka i svi su oni imali osećaj da će nešto ružno da se dogodi. Mi smo svi razgovarali sa Bajramom (Bajram) i sa Šabanom i odlučili smo da im damo belu zastavu i da se predamo. Želeli smo da oni za nas otvore koridor i da sprečimo najgore. Te noći niko nije izgubio život, u nesrećama, u prevrtanju traktora. Te noći svi su izgubili život u masakrima i u pogubljenjima. Kao što sam već rekao, reći ću ponovo: te noći 109 ljudi je izgubilo život.

SUDIJA MEJ: Gospodine, morate da se skoncentrišete na pitanje. Gospodine Miloševiću, vreme vam ističe, imate još dva ili tri pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imam još priličan broj pitanja, gospodine Mej. Vi ste i sami, gospodine Krasnići, stradali prilikom prevrtanja traktora. Je li tako ili nije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, istina je ono šta sam rekao, a ove beleške koje vi imate su netačne. Kad sam ja došao tamo, srpske snage su došle i jedan srpski vojnik nam je prišao, pitao nas "šta ovde radite" i ja sam mu rekao da mojoj ženi nije dobro i da

joj ja pomažem. A oni su rekli: "Nema tu nikakve žene, ništa tu ne možeš da učiniš".

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, pitanje koje vam je postavljeno je kako ste povređeni. Recite nam to i veoma kratko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, citiram svedoka: "Upravo u trenutku kad je opalio, otvorio sam vrata kabine u pokušaju da iskočim". Kako to da vas po mraku, u sredini kolone...

SUDIJA MEJ: Pa pustite njega. Gospodine Miloševiću, pustite njega da odgovori. Gospodine, kako ste se povredili? Recite nam to vrlo kratko.

SVEDOK KRASNIĆI: Pitanje mog ranjavanja je onako kao što je opisano. Taj vojnik mi je rekao: "Ne znate vi kako ćemo mi da napravimo ovde danas svadbeno slavlje, čućete danas".

SUDIJA MEJ: Recite nam, molim vas, kako ste povređeni. Ako to ne možete da učinite, onda ćemo jednostavno da ignorišemo vaš iskaz.

SVEDOK KRASNIĆI: Pa kratko rečeno, ranjen sam kada su ispalili tromblon sa 20 do 30 metara. Ja sam video kada je jedan vojnik koji je sedeo na "Pincgaueru" ispalio taj tromblon i levom rukom sam okrenuo volan, a desnom rukom sam otvorio vrata i iskočio sam. U tom trenutku tromblon je eksplodirao i ranio me, a pre ranjavanja, pre nego što sam pao, jedan vojnik je od mene tražio novac i udario me po glavi, a ruka mi je bila slomljena zbog tog tromblona. Ja imam ovde sliku, molim vas, koja pokazuje da su sve to mogle da urade samo srpske snage.

SUDIJA MEJ: Dobro, izvolite, gospodine Miloševiću, imate još pet minuta za ovog svedoka. To znači da ste imali skoro jedan sat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Upravo, znači, to se desilo tako što ste vi videli po mraku kako usred kolone pripadnik nekih, kako vi kažete, paravojnih snaga, upravo u trenutku kada je opalio, vi ste otvorili vrata i dok je taj metak leteo prema vama, vi ste iskočili i onda ste bili tu povređeni od eksplozije kabine. Je l' to ono šta objašnjavate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam već jasno objasnio da je taj vojnik ispalio raketu i da je pucao bilo na prvi, bilo na drugi, bilo na traktor na kom sam ja bio, on je mene video i on je ispalio tu granatu i ja imam rane. Možete da vidite, to mogu da posvedoče i aktuelne vlasti u Tirani i to je sasvim jasno. Optuženi samo postavlja pitanja koja njemu odgovaraju, a činjenica je da je 109 ljudi te noći poginulo od srpskog terora, streljala ih je vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti ljudi su nastradali od strane, kako vi kažete, srpskog terora te noći. Koga ste vi videli? Koje ste vi ubistvo lično videli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Video sam žrtve, u blizini traktora video sam i srpske snage koje su nas zaustavile, rekli su nam da ne palimo svetla, ali ja sam tamo video mrtve ljude, ljude koji su pretrpeli tu sudbinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se ne biste otkrivali i da ne bi mogli da vas gađaju iz vazduha. Zato su vam rekli da ne palite svetla. Otkud vi znate ko je ubio te ljude? Od čega su ti ljudi poginuli, osim one trojice koje ste videli da su se prevrnuli na traktoru, to ste opisali, niste opisali pogibiju nijednog još pojedinca ovde u svom svedočenju?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 2. maja su pogubljenja započela u 9.00, to su radile srpske snage, srpske snage su došle sa leve strane, iz pravca Samodreže i Vučitrna. One su došle kroz sektor Sedlare na severu i sa sobom su imali oružje. Mogli su da ubiju koga god su hteli. Imali su oružje, a mi smo bili nedužni. Oni nisu imali nikakvog razloga da ne slušaju, jer bi ih ovi ubili, oduzeli bi im novac...

SUDIJA MEJ: Postavljeno vam je pitanje da li ste videli da je još neko ubijen. Ako jeste, molim vas da nam to veoma kratko opišete.

SVEDOK KRASNIĆI: Pre nego što sam ranjen, video sam dvoje pogubljenih ljudi na drugoj strani, to je bilo nekih četiri do pet metara od traktora, ali to nisam jasno video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta ste videli? Jeste ih videli da leže na zemlji?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ležali su na zemlji, a delovi tela su im bili izobličeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi niste videli ko ih je ubio? Vi ste videli samo dvoje mrtvih ljudi na zemlji? Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Časni Sude, ponoviću to još jednom: Srbi su mnogo toga uništili i oni su bili veoma blizu, oni su bili tamo sa nama, odmah na drugoj strani. Pljačkali su, ubijali su. Njih je bilo više nego nas, bilo ih je u velikom broju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije sporno da vojnici i policajci nose oružje. A da li su članovi UČK bili naoružani ili nisu? U tim događajima koje vi opisujete, da li su članovi UČK-a bili naoružani ili nisu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ovo sada postaje interesantno, ovo šta govori optuženi. Ja sam već ranije rekao da su vojnici OVK otišli u smeru Samodreže i Dumnice (Dumnice) i to zbog sigurnosti stanovništva, a sasvim je istinito da nije bilo ni jednog jedinog naoružanog vojnika UČK među stanovnicima.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vaše vreme je isteklo. Gospodine Tapušковиću, imate li vi pitanja?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala, ja bih za gospodina Krasnićija imao tri stvari, ako možemo da razjasnimo. Prva je, vi ste kazali nekoliko puta i kada ste ranije bili ispitivani, a i danas, da su srpske snage bile savladale pripadnike

OVK i da je nastala panika. Da li možete samo da mi kažete da li je među pripadnicima OVK, prilikom savladavanja tog otpora, bilo žrtava ili ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To mi pitanje nije jasno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako je, ako su srpske snage savladale otpor OVK, kako ste kazali, verovatno je tu bilo borbe. Da li je u tim okršajima došlo do gubitaka među pripadnicima OVK ili ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Molim vas, o kom to incidentu sada govorite?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U ono vreme kada ste bili u Gornjem Sudimlju, tamo sa 10.000 ljudi, pa je ta grupa posle narasla na 25.000 ljudi, tu ste u vašem iskazu na petoj strani u drugom pasusu, objasnili ste to u detalje i tu ste dva puta ponovili ovo šta sam kazao. Dakle, tom prilikom, da li je došlo do žrtava među pripadnicima OVK?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da li sada govorimo o 2. maju ili o nekom događaju pre toga? Molim vas da pređete na suštinu pitanja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja vas molim, to je druga strana...

SUDIJA MEJ: Ne možemo sada da trošimo vreme ovako. Gospodine, da li znate za bilo kakve žrtve među OVK? Recite samo da ili ne, gospodine Krasnići.

SVEDOK KRASNIĆI: Časni Sude, među OVK nije bilo žrtava.

SUDIJA MEJ: Evo vam odgovora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja samo to i hoću, da čujem da ili ne, ništa drugo, časne sudije. Drugi iskaz gospodina Krasnićija, vi u drugom iskazu pravite jednu ispravku i kažete

da sve ono šta se dogodilo, kada su srpske snage došle iznad vašeg sela nije bilo 15. marta, nego treba da stoji 15. april. Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li su te snage koje su bile gore, ovako kako ste pisali, nosile uniforme pripadnika MUP-a, kako ste rekli ovde?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 14. aprila su došli do škole, dakle MUP, nosili su oznake MUP-a. Snimili su školu u Gornjem Sudimlju. Zgrada je bila napuštena. Nije bilo učenika u školi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Krasnići, mene interesuju samo policijske uniforme, da li su oni nosili policijske uniforme?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, imali su policijske uniforme, uniforme MUP-a.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Spominjete tenkove. Da li su te tenkove opsluživali policajci ili vojnici?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tim tenkovima je upravljao MUP, sve do kontrolne tačke u Rašici (Rashica), a jedan rovokopač narandžaste boje je iskopao jednu rupu i oni su nastavili da granatiraju u pravcu Gornje Sudimlje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala, gospodine Krasnići, mene interesuje, vi ste ranije rekli vojne formacije ...

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: I oni su nastavili da granatiraju Gornje Sudimlje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Danas, na pitanje gospodina Saksona, vi ste kazali da su te snage koje su zaposele položaj iznad vašeg sela bile paravojne jedinice. Jesu li one bile paravojne jedinice ili su to bile policijske i vojne jedinice?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To su bili vojnici, policajci i pripadnici paravojnih jedinica. U to vreme bilo je mnogo rezervista

mobilisanih i svi su oni bili zajedno i granatirali su kuće, uzrokovali žrtve i mi nismo mogli nigde da idemo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Drugi iskaz vaš, zato i pitam sve ovo, vi ste kazali tada da su tenkovske cevi bile okrenute prema Čičavici i da se pucalo samo prema Čičavici i to 18. i 20. aprila 1999. godine, a da se potom pucalo prema Gornjem Sudimlju 24. i 25. aprila 1999. godine, gde su bili, kako ste vi kazali, samo snage OVK. Oslobođilačka vojska Kosova bila je smeštena u školi u Gornjoj Sudimlji, i da se pucalo u ta dva dana samo u tim pravcima, prema brdima, a nakon toga ste rekli, na kraju, da se samo 17. ili 18. pucalo prema vašem selu, žrtava nije bilo. E da li je tako, ja bih s tim završio, to ste vi, tako ste opisali?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je tačno, da. Istina je da su pucali na Sudimlje gde su bili i stanovništvo i ljudi, ali škola gde se nalazila OVK se nalazila u udolini i bila je okružena brdima sa svih strana, u Ceceliji. Ali oni su granatirali krovove raznih kuća.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali tamo gde je OVK bio?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Molim vas, da, tamo gde je bio OVK.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Ima li dodatnih pitanja?

TUŽILAC SAKSON: Ne, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Krasnići, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite, sada možete da idete.

SVEDOK KRASNIĆI: Želim da vam se zahvalim.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs, morate da budete kratki, budući da nam sledi pauza.

TUŽILAC NAJS: Pa, sasvim sam u vašim rukama. Mislim da mi treba možda nekih pet minuta, delimično na privatnoj sednici, ali jedna od stvari koje sam želeo da uradim je da vam dam priliku da bar imate jednu kopiju našeg zahteva. Ne znam koliko dugo traje, otkad mi podnesemo neki zahtev, pa dok on ne dođe do vas.

SUDIJA MEJ: Molim da se svedok povuče.

TUŽILAC NAJS: Ako vam to dam pre pauze, a onda nastavim s drugim stvarima iza pauze, da li će to da bude od pomoći?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Pa, u stvari, predviđajući ono šta ću kasnije da kažem, vi već imate te dokumente pa samo želim da vas upozorim na stranice transkripta 669, 670 i 673. To se tiče svedoka Kevina Kertisa (Kevina Curtis), želeo sam samo nešto o tome da kažem, pa je možda bolje da prvo pogledate te stranice transkripta. A, isto tako, tu je još jedna stvar koju treba da uradimo na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Ne mislite valjda da se vraćate na gospodina Kertisa?

TUŽILAC NAJS: Pa, nešto kratko.

SUDIJA MEJ: Dobro. U redu, idemo sada prvo na pauzu 20 minuta.

(pauza)

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS: Na strani 669, 670 i 673 amikusi nisu rekli da se u principu protive da se dokazi izvode od strane istražitelja koji su bili u istrazi, a vi ste rekli da, ukoliko to bude od pomoći, da možda može da bude predmet svedočenja, a ja sam tada rekao da nisam tog čoveka nameravao da pozovem, barem u onom trenutku. E sada o čemu se radi, mene brine ne samo to da je gospodin Kertis čovek zadužen za ovaj Predmet, koji se obično bavi hapšenjem i sličnim stvarima, nego je on isto tako i svedok koji može da govori ne samo o tome šta se dogodilo tužiteljki Luiz Arbur (Louise Arbour), a to možda neće ni na koji način da dođe pred ovaj Sud, a to ima izvestan značaj, budući da pokazuje da je ovaj optuženi ometao rad ovoga Suda u vreme kada to nije smeo da čini, međutim, takođe može da govori i o tvrdnjama koje je optuženi s vremena na vreme iznosio o istrazi i o istražiteljima. Ja, naravno, znam da navodi koje optuženi iznese, a koji nisu potkrepljeni dokazima, nisu ništa više od navoda. Međutim, on te navode stalno iznosi, s vremena na vreme. Ne mogu da pokažem neki tačan takav navod, međutim zbog integriteta naših istraga, a u izvesnoj meri i zbog integriteta svedoka čije su izjave rezultat naših istraga, budući da je taj integritet napadnut, nama se čini da bi bilo prikladno da nastavimo da pozivamo gospodina Kertisa, veoma kratko, da on kao šef istrage svedoči. Naravno, vi niste imali prilike ovo još da razmotrite, međutim on bi takođe mogao da govori i o hapšenju optuženog i o tome da je, da su optuženom pročitana sva prava i tako dalje i tako dalje. Međutim, budući da mi nismo, možda, evo, te razloge dovoljno jasno izneli pred vas, želeo sam da ih sada iznesem pred vas i skrenem vam pažnju.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, ukoliko se ne varam, o tome ste već govorili, o tome je već razgovarano u jednom zahtevu optuženog i mislim da je to već rešeno odlukom Pretresnog veća.

TUŽILAC NAJS: Da, to je tačno, časni Sude. Prvi zahtev se više bavi pitanjima sumiranja dokaza, a sada je to prebačeno na drugu distancu. Međutim, ovi delovi izjave tog svedoka, a u svakom slučaju i konačna odluka Pretresnog veća koje je izneo sudija Mej

tom prilikom glasila je da Pretresno veće u ovom sastavu kako je konstituisano, kao što je konstituisano i kao što se pojavljuje pred nama, dozvoljava da se o izvesnom pitanju u toku istrage može pozvati svedok, ukoliko se smatra da će njegovo pojavljivanje da bude značajno za istragu. Kada je doneta odluka, nama se činilo da bi, dakle, taj svedok trebao tu da bude i rečeno je da bismo mogli to kasnije da razmotrimo.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Razmotrićemo to.

TUŽILAC NAJS: Hvala, časni Sude. Gospodin Sakson će da pozove sledećeg svedoka. Pretpostavljam da će to da traje do kraja ovog radnog dana, a čak ako i ne traje, mislim da će da preostane vrlo kratko vreme.

SUDIJA MEJ: Dok čekamo na svedoka, molim sudskog poslužitelja da ode po svedoka, imamo još jednu stvar. Nakon ovog svedoka sledi još jedan svedok po Pravilu 92bis, ako se ne varam.

TUŽILAC NAJS: Da, to je Ljiri Ljoši (Liri Loshi).

SUDIJA MEJ: Zatim dolazi gospodin Golubović, da li je to tačno?

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Nakon toga general?

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Koliko će on da traje?

TUŽILAC NAJS: Naravno, moguće je jednostavno da njega uvrstimo u spis kroz njegov izveštaj, ali ja pretpostavljam da će glavno ispitivanje tog svedoka da traje nekih pola sata.

SUDIJA MEJ: I kada on može da bude ovde?

TUŽILAC NAJS: On je ovde danas i na raspolaganju će da bude sutra i prekosutra.

SUDIJA MEJ: K-41, rekli ste u četvrtak?

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Za sledećeg, gospodina Stijovića, moramo još da donesemo odluku. Mislim da o tome još treba da saslušamo argumente u vezi sa tim svedokom, pa bi trebalo da predvidimo vreme kada ćemo da saslušamo te argumente. Amikusi su već svoje stavili na papir, a optuženi mora da ima priliku da nam se u vezi sa tim obrati.

TUŽILAC NAJS: Ja bih želeo, uz dužno poštovanje, da sugerišem način na koji bi se to moglo rešiti. Mi smo već odgovorili na te argumente i baš bi bilo dobro da se jednostavno na početku tog svedočenja prođe kroz te navode, pa će možda i on moći da objasni neke stvari.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GIAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SAKSON

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine, da li se vi zovete Mehdi Gerguri (Mehdi Gerguri)?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Gospodine Gerguri, da li ste rođeni 10. novembra 1957. godine?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste rođeni u selu Gornje Sudimlje u opštini Vučitrn, na Kosovu?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Usput rečeno, časni Sude, ovaj svedok će ponovo da govori o događajima koji su se zbivali na šestoj stranici kosovskog atlasa. Gospodine Gerguri, da li je Gornje Sudimlje nekih šest kilometara severoistočno od grada Vučitrna?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 27. februara 2000. godine dali izjavu predstavniku Tužilaštva o događajima koje ste videli i iskusili na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 9. oktobra 2001. godine dali još jednu izjavu predstavnicima Tužilaštva o događajima koje ste videli i iskusili na Kosovu 1999. godine?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Da li ste 12. marta ove 2002. godine, u Vučitrnu, na Kosovu, dobili kopije dveju izjava koje ste dali 2000. i 2001. godine na jeziku koji razumete i da li ste u prisutnosti predstavnika Tužilaštva i predsedavajućeg službenika kog je imenovao Sekretarijat ovoga Suda?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisam dobio kopiju.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Jeste li imali prilike da vidite te kopije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON – PITANJE: Jeste li tog dana potvrdili da su kopije vaših ranijih izjava tačne i istinite?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SAKSON: Molim da se izjava gospodina Gergurija uvrsti po Pravilu 92bis.

sekretar: Original će da bude dokazni predmet broj 306 pod pečatom, a redigovana verzija nosiće broj 306(A).

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, Mehdi Gerguri je kosovski Albanac, musliman. On u svojoj izjavi opisuje kako su srpske snage u februaru 1999. godine počele da granatiraju njegovo selo Gornje Sudimlje. Mnogi stanovnici napustili su selo i otišli u Vučitrn. Ipak, gospodin Gerguri ostao je u selu sa nekim svojim rođacima. U selu je bilo 50 do 60 vojnika OVK-a naoružanih lakim oružjem i jednim teškim mitraljezom. U aprilu 1999. godine mnogi kosovski Albanci koji su izbačeni iz grada Vučitrn i iz Donjeg Sudimlja i drugih sela su potražili utočište u Gornjem Sudimlju. Kasno posle podne 2. maja 1999. godine pripadnici srpskih paravojnih formacija počeli su da prilaze Gornjem Sudimlju sa severa. Kako su Srbi napredovali, oni su prisilili ljude iz drugih sela da se pokrenu prema Gornjem Sudimlju. Na kraju je konvoj od nekih 20.000 do 25.000 ljudi zakrčio put koji ide od Gornjeg do Donjeg Sudimlja i prema gradu Vučitrnu. Gospodin Gerguri i njegovi rođaci pridružili su se konvoju oko 19.30. Gospodinu Gerguriju je rečeno da su dva vojnika OVK-a koji su 2. maja bili u Gornjem Sudimlju bacili svoje oružje, presvukli se u civilnu odeću i da su se pridružili konvoju sa svojim porodicama. Ta dvojica vojnika OVK-a nisu bili iz sela Gornje Sudimlje. Oko 20.00 uveče konvoj je prestao da se kreće i bio je mrak. Srpske snage stigle su konvoj i počele da pale neke traktore, dok su pripadnici srpskih paravojnih formacija hodali duž konvoja, iznuđivali novac i tukli ljude. Nakon što je gospodin Gerguri, što se odvezao nešto dalje, druga grupa pripadnika paravojnih formacija u oklopnim vozilima napala je i njegov deo konvoja. Jedan čovek iz automobila pred traktorom gospodina Gergurija izašao je iz

automobila i počeo da beži, pa su ga paravojnici ustrelili. Jedan drugi pripadnik paravojnih formacija prišao je gospodinu Gerguriju, nosio je baterijsku svetiljku i tražio je od njega nemačke marke. Nakon što mu je gospodin Gerguri dao 300 nemačkih maraka, taj se čovek udaljio na nekoliko metara, uzeo automatsku pušku i ustrelio gospodina Gergurija u ruku i bok. Gospodin Gerguri prepoznaje čoveka koji ga je ustrelio kao policajca koji je ranije radio u Vučitrnu. Drugi pripadnici paravojnih formacija doveli su jednog drugog izbeglicu blizu mesta gde je gospodin Gerguri ležao ranjen i ubili ga. Nakon što se ta grupa pripadnika paravojnih formacija udaljila, porodica gospodina Gergurija ga je pronašla, pokupila i odvela na malu udaljenost od puta. Sledećega jutra našli su ga njegovi rođaci i odvezli ga u selo Gornje Sudimlje. Nedugo nakon toga, rana gospodina Gergurija postala je gangrenozna. 5. maja, doktor Šukri Gerđžaliju amputirao je ruku gospodina Gergurija u bolnici OVK u selu Slakovac (Sllakovc).

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj izjavi naveli ste u februaru 1999. godine srpska vojska je počela da granatira vaše selo, jer je to područje bilo pod kontrolom UČK. Je li to tačno?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde su bili smešteni pripadnici, odnosno te terorističke grupe UČK u vašem selu?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: U našem selu vojska je bila u školi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to Osnovna škola "Remzi Suljejmami"?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da. U selu Sudimlje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ih je bilo?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Tamo ih je bilo 55 ili 56. 56 vojnika, ne više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 55 ili 56. Dobro, vi kažete u vašoj izjavi: "Bilo je veoma opasno ostati u našem selu, tako da su skoro sve porodice otišle". Recite mi kakve aktivnosti je imala UČK na tom području u pogledu napada na vojsku, policiju i uopšte aktivnosti kojima se bavi?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: To pitanje mi nije jasno. Možete li da skratite pitanje? Pitanje je jako dugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate u kojim borbama sa vojskom i policijom je učestvovala ta jedinica UČK koju vi opisujete, od 55, 56 ljudi?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: OVK se nije borila, jer tamo je bilo mnogo civila pa je OVK otišla dva sata pre nego što je započela ofanziva na selo Sudimlje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači oni su pobjegli pre nego što je došla vojska i policija?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Otišli su.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete u izjavi: "Ni ja niti ijedan član moje porodice nismo bili aktivni pripadnici UČK". Objasnite mi šta znači to "aktivni pripadnici"?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Mi nismo bili vojnici, ja nisam bio u uniformi. Ja sam pomagao vojsci hranom i drugim stvarima, ali nikad nisam nosio uniformu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde je bilo mnogo navoda drugih svedoka da veliki broj članova UČK nije ni imao uniforme, čak do kraja rata. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vi tvrdite da su svi pripadnici UČK nosili uniforme?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Oni koji su imali uniforme su ih nosili, a oni koji ih nisu imali, nisu ih nosili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo logično. A recite mi, molim vas, kažete da, "Pomagao sam tako što sam nabavljao hranu", to ste već objasnili, "hranu i druge potrebe i stražario u selu po noći". Sa kojim ste oružjem stražarili?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Imali smo četiri ili pet automatskih pušaka, ali nije bilo mnogo oružja u to vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a sa kojim ste vi lično oružjem stražarili, niste vi stražarili sa pet pušaka nego sa jednom. Sa kakvom ste vi puškom stražarili?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ja sam imao pušku 45.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko vas je angažovao da čuvate stražu i nabavljate hranu i druge potrebe za UČK?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Niko me nije angažovao. Ja sam to uradio svojevlasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde ste im dopremali sve to čime ste ih snabdevali?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: U školi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li komandant bio Musa Terbunja, je li tako, te jedinice?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su ova lica bili članovi štaba te jedinice, Bajram Terbunja (Bajram Terbunja), Ismet Terbunja, Bajram Bunjaku (Bajrami Bunjaku), Medžid Bunjaku (Mexhi Bunjaku), Asaj Popova (Asaj Popova), Janus Gaši, Gerguri Ekrem (Gerguri Ekrem) i ovde pod brojem 8 i vaše ime, Mehdi Gerguri. Je li to tačno, gospodine Gerguri ili nije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ekrem Gerguri nije nosio uniformu, ostali su nosili uniformu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo vi niste nosili uniformu, već samo pušku, je l' tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Kada sam išao na stražu tokom noći, u toku svoje smene od dva sata, nosio sam pušku, ali nisam imao uniformu, pušku sam nosio samo kada sam išao na stražu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovaj spisak koji sam vam pročitao, na kome je i vaše ime kao člana štaba te jedinice, je l' vi tvrdite da vi niste bili član te jedinice?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisam bio mobilisan, nisam bio u štabu, bio sam kod kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se vaš otac zove Abdulah (Abdullah)?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde kaže: "Gerguri Mehdi, od oca Abdulaha", na ovom spisku, ali vi ste odgovorili da vi niste bili u štabu?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li su vam poznati svi ovi drugi koje sam vam pročitao?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi u vezi sa ovim šta kažete, na početku rata u Gornjem Sudimlju je bilo samo sedam ili osam boraca, ali je taj broj porastao na oko 50 ili 60. To je ono šta ste malopre rekli, 55, 56 i onda kažete: "UČK je imao samo lako naoružanje, 'Kalašnjikove' (Kalashnikov) i jedan veliki mitraljez". Je li tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li poznajete svih tih 50 ili 60 članova UČK iz vašeg sela?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko njih poznajete? Ove što sam nabrojao, poznajete sve, a od ovih 50 ili 60 koliko ste lično poznavali?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisam poznavao sve njih, znao sam petoro, šestoro, možda sedmoro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde na ovom prvom spisku, ima ih sedmoro pre vas, vi ste pod brojem 8. Dobro, vi ste u policiji u Kosovskoj Mitrovici 15. maja 1999. godine izjavili da ste ova lica o kojima govorite da su pripadnici UČK videli u maskirnim uniformama i naoružane automatskim puškama i da su oni tamo i kopali rovove, između ostalog. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Pitanje mi nije jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi bili u našoj policiji 15. maja 1999. godine u Kosovskoj Mitrovici? Da li su vas tamo saslušali?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle niste bili. A da li nešto znate o rovovima u vašem selu i ko ih je iskopao?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ljudi su to uradili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su to uradili i pripadnici UČK i drugi meštani sela koji nisu pripadali UČK? Jeste li vi učestvovali, na primer, u kopaњу tih rovova?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da, učestvovao sam, pomagao sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači bili ste s jedinicom, kopali rovove, stražarili noću s puškom, ali tvrdite da niste pripadnik UČK, je li tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisam bio mobilisan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a jesu li svi ovi ostali bili mobilisani?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, rekao sam da je samo petoro ili šestoro ljudi nosilo uniforme UČK, ostali nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, to je drugo pitanje da li je neko nosio uniformu, a razlikuje se od pitanja da li su svi oni bili mobilisani?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ni ostali nisu bili mobilisani, kao ni vi?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: To su bili samo dobrovoljci, ljudi koji su dobrovoljno došli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i vi ste dobrovoljno došli, je l' tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da. Dobrovoljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da su pripadnici UČK bili daleko iznad dometa srpskih položaja i nisu mogli uzvratiti vatrom. Na osnovu čega ste to zaključili da su bili izvan dometa srpski položaji, da nisu mogli uzvratiti vatrom?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nisu ni pokušali da pucaju na srpske položaje, jer su bili daleko. Tamo gde su se oni nalazili, to je bilo oko tri kilometra udaljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kada je došlo do borbe između te vaše jedinice i naše vojske ili policije, tog trenutka su bili daleko, a kada je došlo do borbe?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Srpska strana je granatirala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to znači da vi tvrdite da UČK uopšte nije pucala?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: UČK nije pucala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, u svojoj izjavi, još na prvoj strani, u petom pasusu, kažete: “U aprilu 1999. godine dosta ljudi iz Vučitrna, Donjeg Sudimlja i drugih okolnih sela je izbeglo od granata i došlo u Gornje Sudimlje”. O kakvim je granatama reč?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Granate sa srpske strane, Srbi su granatirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, maločas ste na samom početku odgovorili da je srpska vojska granatirala vaše selo, jer je to područje bilo pod kontrolom UČK, je li tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Bilo je pod njihovom kontrolom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to što se pucalo sa strane naših snaga bio deo borbe između UČK i naših snaga ili nije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, jer UČK nije pucao. Oni su bili udaljeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li vam je poznato da su upravo u aprilu 1999. godine avioni NATO bombardovali sela oko Vučitrna, Gornje Stanovce (Stanovci i Eperme), Veliku Reku (Reke i Madhe), Smrekovnicu (Smrekovnice) i druga sela? Da li vam je to poznato?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate događaja kad je NATO bomba pala u mahalū Čakaj (Cakaj) u Gornjim Stanovcima i da je napravljen krater preko pet metara prečnika, dubine 1,5 metar?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, ne sećam se toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kad je gađano selo Velika Reka koje se nalazi preko puta ovog sela Gornji Stanovci, posle čega su meštani napustili selo i otišli ka Ceceliji, u vrhu Šalje? Dakle, posle NATO bombardovanja, pobjegli iz sela. Da li se sećate toga?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, ne sećam se. Znam da je NATO pogodio Lazović i Samodrežu, ali ne znam ni za kakav drugi incident.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi kažete da su dva, 2. maja 1999. godine oko 17.00 sa severa došle srpske paravojne formacije, prošli kroz sela Skrovna (Skrovica), Božlan (Bozhlan), Gumnište (Gumnishte) i Pasomu (Pasome) u opštini Vučitrn i da su onda ljudi napuštali domove, je l' tako ili ne?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li su se tada, kad su oni prilazili vama, u stvari iz pravca Bajgore, Pasome, Cecelije i drugih mesta koja su severno od vas, povlačile jedinice UČK zajedno sa civilnim stanovništvom? Je li tako ili nije, gospodine Gerguri?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, UČK se povukla, a stanovništvo se pridružilo konvoju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, stanovništvo se pridružilo konvoju boraca UČK koji su se povlačili, je li tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, UČK se nije pridružila konvoju, samo stanovništvo se pridružilo konvoju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovaj konvoj se podudara sa izjavom prethodnog svedoka Izeta Krasnićija koji je rekao da je to povlačenje počelo kad su početkom maja naše snage savladale otpor UČK. Je li bilo velike panike tada među stanovništvom?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, nije bilo panike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, koliko se pripadnika UČK umešalo u taj konvoj civila koji se povlačio posle slamanja otpora UČK severno od vašeg mesta?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Samo dvojica su bili u konvoju i to bez oružja i bez uniformi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko ljudi je ukupno bilo u konvoju?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Po mom mišljenju bilo je između 20.000 i 25.000 ljudi u tom konvoju, a konvoj je možda bio i veći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako vi, gospodine Gerguri, možete znati da su se samo dva pripadnika UČK umešala među 20.000, 25.000 ljudi i da ih nije bilo više, a došlo je do tog pokretanja i povlačenja pošto je savladan otpor UČK severno od vas?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, bila su samo dvojica, a ta dvojica nisu bila naoružana i nisu nosili uniforme, bili su u civilu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, poznato je da su bacali oružje i skidali uniforme kad su bežali, ali ko je organizovao kretanje konvoja? Je li pokretanje konvoja organizovao UČK?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je organizovao onda pokretanje 25.000 ljudi, kako vi kažete?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Pokret se sam od sebe organizovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sam od sebe. Dobro. A da li znate da se u Ceceliji nalazio štab UČK koji je pokrивao i sela Kuri-lovo, Slakovce i Meljanicu?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio tamo. Ja sam

bio samo u svom selu, nisam bio u Ceceliji, nisam bio u Slakovcu, nisam bio u ovim drugim selima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za ime Gani Imeri?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Čuo sam za to ime, ali ne znam tu osobu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to što ste čuli, šta znate o Gani Imeriju?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Čuo sam da je on bio komandant.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on je komandant te jedinice Cecilija - Kurilovo - Slavkovac - Meljenica za koju vi niste čuli, za koju ne znate ništa, je li tako?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ništa drugo ne znam. Mogu samo da kažem ono šta znam, o selu Sudimlje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li znate da je u selu Pasoma u blizini vašeg sela takođe bila jedna teroristička jedinica UČK koja je brojala preko 100 pripadnika i kojom je komandovao Alji Januzi (Ali Januzi)?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za ime Alji Januzi?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pošto ne znate ništa o tome, pretpostavljam da nema smisla da vam čitam imena članova štaba te jedinice. U svojoj izjavi navodite na drugoj strani: "Put između Gornje i Donje Sudimlje bio je potpuno zakrčen automobilima, traktorima, teretnim kolima, porodicama koje su išle pešice prema Vučitrnu, između 20.000 i 25.000 ljudi i kretali ste se do 16.00". Zašto ste se samo do 16.00 kretali?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Zato što su ušle srpske snage i mi smo bili prisiljeni da napustimo svoje kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste u izjavi, po ovome šta ste ispravljali koliko sam shvatio u drugoj izjavi, to je na trećoj strani, kažete: “Ja lično nisam u koloni video nijedno oklopno vozilo, oklopni transporter, što je netačno navedeno u mojoj prethodnoj izjavi”. A onda kažete: “Pošto je bio mrak, ne sećam se da sam video ijedno plavo vozilo MUP-a. Ne sećam se da sam video šarene plave uniforme MUP-a, maskirne. Nisam video da je i jedan pripadnik redovnih snaga Vojske Jugoslavije umešan u ubistvo prilikom masakra kolone”. Govorite o masakru kolone. “Oni su bili stacionirani u Donjoj Sudimlji pre nego što je kolona formirana. Ne znam gde je Vojska Jugoslavije otišla nakon što su stacionirani u Donjem Sudimlju” i tako dalje. Dakle, niste videli policiju, niste videli vojsku, tvrdite da je neko napao konvoj. Ko je napao konvoj, gospodine Gerguri?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Srpske snage su napale konvoj. To su bile paravojne snage u civilnoj odeći i u uniformama. Policajac koji je pucao na mene nosio je policijsku uniformu, a dvojica vojnika su bili odeveni takođe u uniforme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako sad ja to da povežem sa ovim što sam vam malopre pročitao iz vaše izjave, da niste videli policajce, nijednog, u maskirnoj uniformi, plavoj, da nije bilo vojnika i sad govorite suprotno od onoga šta ovde piše? Da li možete nešto da objasnite od toga? Ja sam samo vas citirao. Nisam ništa...

SUDIJA MEJ: Da bismo bili fer prema svedoku, ono šta ste vi citirali odnosi se na maskirne uniforme, tako da ja nisam siguran da tu postoji neka protivrečnost.

SVEDOK GERGURI: Ja sam vozio traktor kada je konvoj zaustavljen. Zaustavile su ga srpske paravojne snage i policija, policajci su izišli iz oklopnog transportera, prišli mom traktoru, uperili baterijsku lampu direktno meni u oči i naredili da siđem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Gerguri, znači policija je izašla iz oklopnog transporterera, uperila baterijsku lampu, a ovde kažete: “Ja lično nisam u koloni video ni jedan oklopni transporter, što je netačno navedeno u mojoj prethodnoj izjavi”, a zatim u zagradi navedeno “kao u originalu”. Sad mi recite jeste li videli ili niste videli oklopni transporter? Ovde ste davali ispravke, sad se vraćate ponovo na priču o oklopnom transporteru i policajcu koji je izašao iz transporterera, a ovo sam vam pročitao vašu izjavu, strana 3, sredina stranice: “Nisam video ni jedan oklopni transporter, to je netačno navedeno u mojoj prethodnoj izjavi”. Možete li to da objasnite, gospodine Gerguri?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Istina je da je bio oklopni transporter i kada je policajac uperio baterijsku lampu u mene i naredio da izađem, tražio je novac. Ja sam mu dao 300 maraka, onda se policajac vratio u oklopni transporter, uzeo oružje odatle i onda sam čuo kada je repetirao oružje. Čuo sam taj zvuk. Bila su četiri civila sa maskama na licu i bila su takođe dva vojnika u uniformama. I imali su puške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete: “Jedan od pripadnika paravojnih formacija nosio je u ruci pištolj i baterijsku lampu. Došao je do traktora, osvetlio me baterijom i naredio da siđem sa traktora. Imao sam 300 maraka i dao sam mu ih. Onda mi je rekao “okreni se” i onda kažete da je on krenuo da ide po puškomitraljez da vas ubije, je li tako? Onda je otišao po puškomitraljez da vas ubije, je li tako?”

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Tačno, pucao je, ispalio četiri metka u moju ruku i bok i ja i dan-danas imam ožiljke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, objasnite mi, gospodine Gerguri, što je on otišao ako je želeo da vas ubije, što je otišao po puškomitraljez kad sami kažete “u ruci nosio pištolj”. Ako je hteo da vas ubije, zar nije mogao da vas ubije?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Možda je mislio da u puškomitraljezu ima metaka i da neće moći da me ubije pištoljem.

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da napravimo pauzu, gospodine Miloševiću, došao je trenutak da završimo za danas. Da li imate još pitanja za ovog svedoka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, nema potrebe da zadržavate svedoka za sutra. Mislim potpuno je jasno. Neću dalje da ga pitam, prema tome možete sa njim da završite slobodno.

SUDIJA MEJ: Hvala. Ispitivanje gospodine Tapušковиća.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: ...

prevodioci: Mikrofon za gospodina Tapušковиća.

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Nije mi jasno vaše pitanje, molim vas ponovite ga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Malopre ste odgovarajući na pitanja gospodina Slobodana Miloševića kazali da su sela Samodreža i Lazović pogođena od NATO bombi. Jesam vas ja dobro razumeo?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da, NATO je bombardovao položaje gde su bili Srbi, srpska vojska koja je bila stacionirana u Lazoviću, a nije u Samodreži koji je dva kilometra odatle.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li pogođeno samo mesto Lazović ili ne?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Ne, pale su samo tri bombe: jedna je pala na asfaltni put, a druge dve su pale na kuće, ali su i te dve pale zajedno. Bio je samo jedan napad.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na kuće, civilne kuće?

SVEDOK GERGURI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine Sakson?

TUŽILAC SAKSON: S obzirom na vreme i ja imam nekoliko pitanja za ovog svedoka. Mislim da on nema planova da se danas vrati kući. On može da se vrati sutra. Inače, meni treba pet minuta.

SUDIJA MEJ: Moramo da završimo sa radom. Gospodine Gerguri, molim vas da se vratite da bi vas par minuta ispitivalo Tužilaštvo, sutra u 9.00. Molim vas imajte na umu da ni sa kim ne razgovarate o vašem svedočenju u međuvremenu, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. Sada ćemo da prekinemo sa radom i nastavljamo sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo